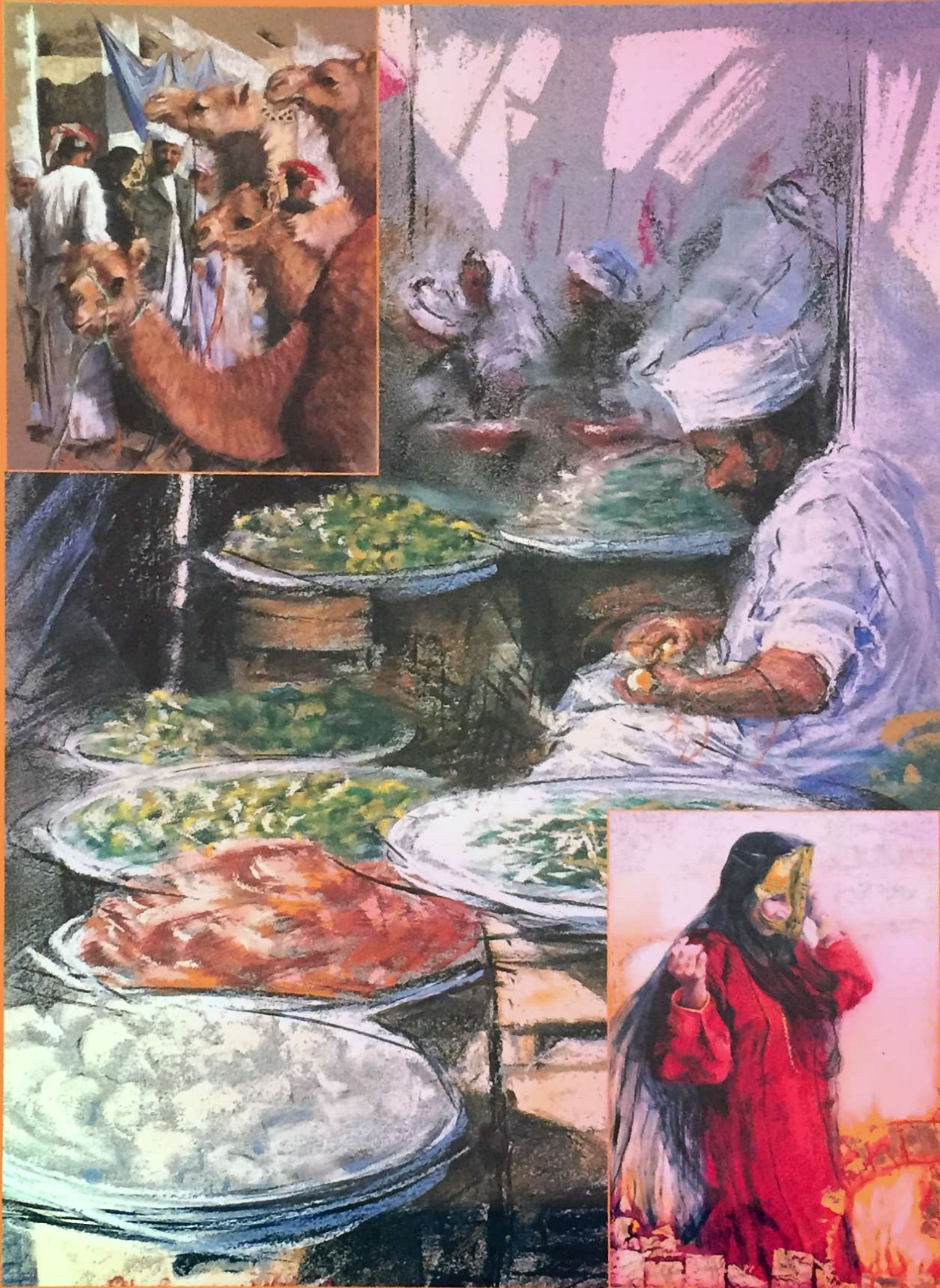

Jaargang 18
Nummer 3
Februari 2003

Raskrabbel

Voor Nederlandstalige mensen in Oman

Derde Krabbel

Colofon

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt vijf maal per jaar.

Vaste medewerkers redactie:

Jaap Croese, Michael Dukker, Anne Marie de Jong, Sandra Kapoh Erica Pieters en Veronique van Sliedregt.

Omslag:

John van Sliedregt met dank aan Tonny Holsbergen

Illustraties:

van de auteur tenzij anders vermeld

Correcties:

Geja Hadderlingh Nicole van Voorst Vader

Financieel beheer en advertenties:

Jaap Croese tel 566390 of GSM: 9327056

Samenstelling:

Anne Marie de Jong tel: 678674

Pagina opmaak:

Veronique van Sliedregt

Druk:

Mazoon Printing Press, Ruwi via Kyocera Ecocystm FS-400

Distributie & Abonnement:

Abonnement kosteloos en aan te vragen via het correspondentie-adres:

Erica Pieters / FSB, P.O. Box 81,

Muscat 113. tel/fax: 678061

of e-mail: redactie@raskrabbel.com

Website:

www.raskrabbel.com

Distributie & abonnementen buiten

PDO/Oman LNG:

Jaap Croese tel: 566390 of GSM: 9327056

Sponsors:

zie adverteerders-index

Uitgave mede mogelijk gemaakt door:

اللجنة الهولندية - عمان
Holland Committee Oman

a division of Ras al Hamra Recreation Centre

Beste lezer,

Het is lente in Oman. De winter lijkt deze week na een fikse regenbui geweken te zijn. De ochtendkou heeft plaats gemaakt voor ochtenddauw. Vogels zingen je wakker bij het ochtendgloren en menige tuin staat volop in bloei. De zee voelt nog koud aan voor Omaanse begrippen, maar daar zal snel verandering in komen. Er is binnen de Nederlandse gemeenschap heel wat afgereisd van de winter en iedere keer kwam men weer voor nieuwe verrassingen te staan. Zo neemt Sandra u mee naar Musandam in het noordwesten. Oost, west en hoe is het thuis op zijn best, daar vertelt Nicole u meer over. Sommigen onder u kozen dit jaar voor een vakantieressort of een hotel of gingen met een boot op wadi. Is er sprake van nieuwe trends in die richting? In dit nummer kunt u meegenieten met Sylvian over wat hier in Muscat bij de Hollander 'hot' of 'not hot' is. Sandra heeft, net als in Nederland ook hier de lentekriebels. Zeker nu er een verhuizing voor de deur staat. Peter associeert lentekriebels met de letterlijke betekenis van kriebel.

Wilt u meer weten over het schaatsen in Oman? Dat kan tijdens alle seizoenen in Muscat. Hendra de Koning, al jaren woonachtig in Muscat, schaatst u voor met haar dochters. Op de openbare weg kunt u sinds kort na een lange strijd ook uw hoofdredactrice zien rijden. Alles wat u altijd al wilde weten over het Omaanse rijbewijs wordt uit de doeken gedaan. Misschien dat het afrijden van expats in Oman ook een nieuwe trend gaat worden. De fiets is in deze koelere maanden weer helemaal 'in' bij ons Nederlanders, mits de berg niet de hoog is. Voor sommigen gaat niets te ver. Zo kunt u sinds jaar en dag meefietsen met Muscatier Paul Vlaarkamp, die met fikse tegenwind voor zijn plezier al een aantal jaren van Quriat naar Sur fietst en zelfs weer terug.

Op 30 januari hebben wij onze koninginnedag weer met een groots opgezet kinderfeest kunnen vieren. De typisch Hollandse attracties worden overigens bezocht door honderden kinderen van diverse nationaliteiten. Het is geweldig om te zien hoe groot de inzet is van de Nederlandse gemeenschap, want 'komt voor de bakker' is een erg Nederlandse uitspraak. Die Nederlandse invloed vindt u trouwens ook terug bij de Al Bustan bakkerij. Heeft u overigens al een vermoeden waar het Oranjebal dit jaar zal gaan plaats vinden? Wij vroegen het aan een aantal (n)iets vermoedende Hollanders.

Hoe het met de wetgeving zit wat betreft het Nederlanderschap wordt uit de doeken gedaan in het Nieuws van de Ambassade. Intussen hopen wij als redactie natuurlijk dat er de komende tijd geen wereld-schokkende gebeurtenissen zullen plaats vinden en dat wij als Hollanders kunnen blijven werken en leven in dit prachtige land.

In de volgende Raskrabbel staat de ZOMER centraal en is het behalve 'hot' buiten, ook 'in' om binnenskamers 'mijn verhaal' te schrijven. 'Pluk de dag' en vergeet niet uw Omaanse tijdperk voor de dag van morgen vast te leggen, want de tijd vliegt sneller dan u denkt.

Mahasalama,
Anne-Marie de Jong

**Deadline april nummer:
15 april 2003**

raskrabbel

Jaargang 18, februari 2003 - nummer 3

THEMA: Lente

1	Rasbabbeltje	26	Komt voor De Bakker
2	Inhoud	28	Mijn favoriete Top 5
3	Dit en Dat	29	Kleuter uitspraken
4	Stierengevechten in Barka	30	Over (kunst)schaatsen
5	Persberichten	32	Nieuwjaarsreceptie Holland Comité Oman
6	Quriat-Sur-Quriat: een bonte vertoning	33	Holland Comité Oman
8	Oproep	34	Avond 4-daagse 2003
9	Een beetje extra "pep" voor de seizoenen	35	Terugblik op wat winters grijs
10	Wat is het heerlijk	37	Een fluitje van een baiza
11	Het Muscat Festival	39	WeeWeeWee.....tjes
12	What's Hot, what's Not	40	Waar zou het Oranjebal toch gehouden worden?
14	Malcolm MacGregor	41	Oproepjes
	Ode aan de lente	42	De Hollandse brievenbus
15	Driving	43	De Dutch Circle
17	Rampbrieven van het thuisfront	44	Mededelingen van de Ambassade
19	Lentekriebels!	46	Staartverhaal met een Staartje
21	Voor de kinderen	48	Karin Bedankt!
22	Kinderfeest 2003		
25	Aansluiting IPC met de Nederlandse basisschool		

Vaste info

Hollandse brievenbus:

Margareth van der Hoeven
tel: 678729.
Hetty Hoffman
tel: 678685.
Dicky Piening
tel: 678712.

Kraamzorg:

Greetje Rehling-Evenblij
tel: 675402.
Alma Kingma
tel: 677519.

Consultatiebureau tot 1 jaar:

Jane Abrahams
tel: 675413.

Zwangerschapslessen:

Annet Janssen
tel: 678711.

Ras al Hamra Kindergarten:

Corine van Beelen
tel: 675417.

Peuterschooltje 'De karavaan':

Voor alle Nederlandse en/of
Nederlandstalige peuters van twee tot
drie jaar.
Herma van Dijk
tel./fax: 678662.

Huizenboek

(huur en verhuur van huizen in
Nederland):
Tanya Braas
Maha 6b
tel: 677984.

Nederlandse videotheek:

Daat art Centre
Openingstijden:
Zaterdag 15.00 - 18.00 uur
Maandag 15.00 - 18.00 uur
Woensdag 15.00 - 18.00 uur

Nieuwe Nederlanders in Oman

Bart Schaap	Wim en Inge Moelker met hun zonen Tim (16-07-1996) en Wouter (12-12-1997)
Pieter en Maria Diphooorn	
J.de Ruiter en Olivia Fernandez	
Jan Harm Streuer	
Kees en Nanda Vink met hun dochter Evelien (10-2-2002)	

Geboren

Advertentie-index

KLM	omslag, 41
Dr. Khaled	10
BBL	13
Royal Tours	30
Shanfari Automotive	36

Stierengevechten in Barka

Door Sandra Kapoh

Als je een middagje plezierig onderhouden wilt worden, moet je eens naar de stierengevechten in Barka gaan.

Iedere tweede vrijdag van de (winter)maand, worden de spierbundels aangevoerd in pick-upjes die soms letterlijk niet opwegen tegen hun vracht. De laadbakjes hangen vervaarlijk laag bij de grond en als het beest er met een verrassend lenig boogje uit springt, hoor je het autootje zuchten en zie je het decimeters omhoog veren. Zo wordt de één na de andere stier aangevoerd, soms met de zonen van de baas broederlijk in hetzelfde laadbakje.

Toen wij aankwamen in de arena, vonden we het wel erg open. Was dat wel veilig? Voor de zekerheid gingen we maar op de bovenste rij zitten. Goede keus, want dan kun je de hele aanloop bekijken. Dat is minstens net zo leuk als de stierengevechten zelf. Die zijn weinig spectaculair, maar wel grappig.

Twee van die enorme kolossen haken hun horens in elkaar en duwen hun wederzijdse vleesmassa's door de arena. Eén man loopt er omheen te springen en bepaald op een gegeven moment wie van de twee wint. Soms kruipt hij daarvoor bijna tussen die beesten in om het goed te kunnen zien. Ons was het een raadsel welke van de twee nou de winnaar was. Gezien de activiteiten van de "scheidsrechter" (net zoals je die wel ziet bij worstelwedstrijden) werd er, dachten we, blijkbaar op (stijl)punten beoordeeld.

Kwestie van vragen. Er zitten genoeg mensen (lees: mannen), die het je graag uitleggen. Ga maar dichtbij kijken werd erbij gezegd en inderdaad, dat kon. Een heleboel mensen zaten gewoon "in de ring". Onze zorgen van het begin waren overbodig.

De stieren leken mij goedaardig, hoewel ze er erg omzichtig mee omgingen, maar dat was volgens mij meer voor de show en om de tegenstander te imponeren. Als ze na een paar minuten uit elkaar getrokken werden door een touw aan één van hun achterpoten, werd er niet tegengestribbeld, leek het gevecht op slag vergeten en kon je ze met wat fantasie, heel goedmoedig nog wat beleefdheden zien uitwisselen onder elkaar. Met veel gevoel voor drama werden ze dan weggeleid en was het volgende paar aan de beurt.

Op den duur ga je ook eens kijken naar de mensen om je heen. Als je dan een koelbox bij je hebt met wat lekkers erin, kun je er een heel genoeglijke middag van maken; een soort theaterpicknick.

PERSBERICHTEN

Gestrand (1)

Toen het visum van de heer O.K. afliep, besloten hij en zijn eega S.K. een romantisch weekeinde samen door te brengen in Dubai. Een gerenommeerd hotel werd geboekt en het feit dat het ook nog eens een winkelfestijn zou worden, maakte dit snoepreisje nog eens extra aantrekkelijk.

De kinderen werden ondergebracht bij diverse vrienden en de ouders vertrokken met een gerust hart naar de luchthaven Seeb. De heer O.K. werd op het vliegveld keurig uitgeschreven en vervolgens toonde Mevr. S.K. haar paspoort. Zij kreeg te horen dat zij het land niet mocht verlaten. Eerst moest zij hier nog smakelijk om lachen, totdat bleek dat het menens was. Wat bleek? Haar kinderen stonden allen ingeschreven in haar paspoort en je mag je kinderen niet zonder paspoort achterlaten in Oman. Waarom niet, vroegen zij en haar man zich af? De kinderen waren tenslotte allemaal bij vriendjes ondergebracht met verantwoorde ouders. Dit lijkt heel logisch. Ware het niet dat de Omaanse samenleving in geval van calamiteiten de verantwoordelijkheid krijgt voor deze drie bloedjes van kinderen.

Of, stel je hebt een paspoort waarin drie kinderen staan genoteerd en je hebt ze niet bij je en je hebt iets kwaads in de zin. Je zou zo drie andere kinderen op je paspoort mee kunnen nemen. Allemaal waar, maar dat neemt niet weg dat de teleurstelling bij allen groot was.

Huilend verwelkomden de kinderen hun moeder op het schoolplein. Immers, zij hadden zich zo verheugd op een oudervrij weekeinde met geschenken toe. De heer O.K. zat intussen moederziel alleen in het vliegtuig naar Dubai. Voor hem was er geen enkele uitweg, alleen vertrekken. Blijven zitten in het vliegtuig, zat er ook niet in, want bij aankomst bleek de retourvlucht geannuleerd te zijn.

Op de geslaagde nieuwjaarsborrel van het Holland Comité deed het verhaal onder het genot van een glas champagne en scones met aardbeien en slagroom de ronde.

Mevrouw S.K. heeft overigens gelijk heel veel pasfoto's van haar kroost laten maken en paspoorten voor de kinderen aangevraagd. Haar ticket heeft zij als aandenken bewaard in haar Omaanse dagboekje, waarin reistips staan.

Gestrand (2)

Eindelijk werd Mevr. A. de J. ook eens uitgenodigd om een dagje zonder zeilen uit varen te gaan. Zij besloot slechts haar jongste mee te nemen, want daar had ze nog een zwemvest voor liggen. Reddend zwemmen was niet bepaald haar sterkste kant en toen zij op de dag voor de vaart stormachtige wind voelde en witte koppen op de hoge golven zag staan, zei zij bijna haar

uitnodiging af. De empathische gastvrouw liet haar echtgenoot voor vertrek dan ook eerst polshoogte nemen aan zee. "Zo glad als een spiegelkje", was de melding. En zo konden ze dan bepakt en bezakt afzakken naar de jachthaven, waar een vriendelijke zon en sfeer een veelbelovend uitje uitstraalden. De haven uit en met een zekere snelheid de golfjes doorkruisen, want ga je te langzaam dan wordt je kleddernat. Al spoedig leek het koffie-uur te naderen en zo ook het prachtige baaitje naast het Oman Diving Centre met een bijna maagdelijk strandje. De kinderen en de koffie werden op het land gehesen en men verlustigde zich op het mooie uitzicht. Na het tweede kopje koffie noodde de gastheer aan tot snel inladen en vertrekken. Edoch, de anderen waren bezig met onthaasten. Een nieuwerwets begrip, dat druk beoefend wordt in dit moderne land. Sussend werd hij dan ook toegesproken en gewezen op het spel van de kinderen. Inmiddels had M. zich al snorkelend onthaast en bemerkte hij bij bovenkomst dat de wal er heel anders uitzag. Daar waar eerst nog golven kabbelden, stak nu een natte zwarte rotswand onheilspellend uit. Nu was het werkelijk de hoogste tijd om te vertrekken. Alles in de boot, behalve de gastvrouw en Mevr. de J., die met hun volle gewicht trachtten de boot te verplaatsen naar diepere wateren. Zij strandden in hun pogingen. Muurvast lag de boot op een zandbank en er zat niets anders op, dan de waterstanden en de getijden te onderzoeken ten kantore van het "ODC". Nog even overwogen zij om gebruik te maken van de faciliteiten van het "ODC" en een uitgebreide lunch te bestellen en die weg te spoelen met een Chablis. Edoch de zwaar gevulde koelbox met eigengebakken brood en tonijnsalade genoten toch de voorkeur. Bovendien moest het hoofd helder gehouden worden en serieus gezocht worden naar listen en logistiek vernuft om deze aan lager wal geraakte boot weer in beter vaarwater te krijgen. Na een voedzame lunch vertrok M. te voet naar de enige weg, alwaar hij een lift kreeg van een aantal drinkebroers, die in de vijfde versnelling trachtten de steile berg richting jachthaven te bereiken. Inmiddels waren de achtergeblevenen nu zo onthaast, dat zij nauwelijks opmerkten dat hun held terug was met eigen auto. Enigszins teleurgesteld legden zij hun tijdschriften weg. Na zonsondergang keerde het tij pas weer en de gastheer laveerde zijn gestrande "share"boot handig naar diepere wateren zonder interrupties. De motor zakte in het water en sputterde niet tegen. Volle kracht vooruit bij volle maan en eindelijk vrij!

Anne-Marie de Jong

een bonte vertoning

DOOR
PAUL VLAARKAMP

QURIAT-SUR-QURIAT:

Ooit was er eens een gek met het voorstel om de Quriat-Sur kustroute met de fiets te doen. Zo'n drie jaar geleden had deze persoon er een goede reden voor: de weg zou immers geasfalteerd worden. Tsja, daar was in het jaar 2000 al sprake van. Dat jaar zou de laatste keer zijn dat de graded road gereden kon worden. Dat stond indertijd in het vijfjarenplan. We wisten toen nog niet dat het dan nog minstens 5 jaren zou duren voor er echt iets ging gebeuren. De rit was een hele afstand in vergelijking met onze wekelijkse MTB ride. De stap van 25 tot 40 kilometer naar de 112 kilometer (vanaf het eerste plateau voorbij het gravel bij Quriat) was niet echt te overzien, maar er was wel degelijk interesse. Een echte voorbereiding was er niet voor nodig, dus gewoon enthousiast "ja" zeggen. (Iedereen die daar voor openstaat, houdt van pijnlijke gezelligheid.) Om 7 uur bij de Shell pomp in Quriat afgesproken (zonder boom) en om acht uur op de fiets. Een logistieke nachtmerrie omdat er rekening mee gehouden moest worden dat er veel uitvallers zouden zijn. Immers nog nooit zover op de mountainbike gefietst. (Het zijn niet de mensen maar de fietsen die het probleem geven) Wel al eens de Al Hillo-ride gedaan, maar Quriat-Sur: toch doen. In 2000 op een Ruwi High street fiets nog wel. (De laatste 20 jaar echter nooit langer gefietst dan 75 kilometer en dat was dus weer die al Hillo-tocht. Een onbekende Wadi, maar zeer aan te raden vanwege het prachtige maanlandschap na de eerste COL) De start van de rit Quriat-Sur was geladen. Iedereen netjes het helpie op, maar de zon stond nog niet echt op haar hoogst. De eerste echte klim was voorbij afslag "Al Aardbei" of was het "Al Ja"? Ondanks de geringe snelheid: voor dit soort aanwijzingen geen oog. Het eerste jaar viel na tien kilometer al de eerste van de fiets. Even

aandacht- verlies en op de grond (doet pijn, en meestal bloed) Concentratie op de gesteldheid van de weg blijft belangrijk. In de auto wordt het meestal al een gehobbel van jewelste, maar op de fiets voelt het enigszins erger. In die drie jaar nog nooit het gevoel gehad dat er iets aan het wegdek is verbeterd. Toch is er altijd bezigheid "Sta stil bij werk aan de weg". Wij stonden stil bij gebrek aan onderhoud. Een verkeerd zadel en heel duidelijk een gebrekkig contact tussen het achterwerk en het zadel deed wonderen aan de kleurrijkheid van het achterwerk. Het eerste jaar zou ik slechts van Quriat naar Sur fietsen en op de terugweg in de luxe positie achter het stuur van een volgwagen zitten. Tenminste, dat was het plan. Het eerste jaar was het grootste leed de laatste 20 kilometer (vanaf de LNG plant) Ons slecht voorbereid hebbend namen we de graded road vanaf de LNG plant in QALHAT. Niet wetend dat de asfaltweg een verkeerde voorspiegeling was. Tegenwind en eigenlijk niet meer in staat om op een fiets te zitten; laat staan de pedalen te bewegen. Voor drinken moest ik afstappen wat al niet minder pijn deed. Eten kon ik allang niet meer. Ik bewoog mij voort met pijn, zonder geestdrift, maar op karakter. Althans, wat daarvan overgebleven was. Zowaar een stukje asfalt in Sur. Slechts in staat om in de luwte van een auto mij voort te bewegen. Er waren er ook al veel afgestapt. Ik was te slecht om daarover na te denken. De volgende dag heerlijk in de volgwagen en nooit meer. Elk jaar weer de finish: "Mercure Hotel". De geseling maakt zelfs dit gebouw de mooiste plek in de wereld. Zeer zeker een andere kijk dan wanneer je met de auto langs dit hotel rijdt. Al drie jaar een trouwe klant van Mercure voor slechts een nacht per jaar. De eerste twee jaar wilde management zelfs met ons op de foto, maar dit jaar konden ze daar de energie niet meer voor opbrengen. Een sterfhuis-constructie, dat hotel. Ondanks de pot vaseline die ik als voorzorg op m'n billen had gedeponeerd, bleek die eerste dag een

aanslag op m'n billen te zijn geweest. Vlees werd Franse kaas maar het duurde nog een dag eer de Roquefort aanschouwelijk werd. Heerlijk zo'n hotel. Bier en een Buffet met een makkelijk zicht op de dag van morgen. Tsja, hoe onberekenbaar is een mens. De volgende dag tot Shab in de auto. Opeens een besluit van een fietser: het was genoeg. Maar waarom zo plotseling? De eigenaar van de wagen die ik reed, moest en zou naar huis ineens. Wat bleef er voor mij over? Op de fiets maar weer. Er waren geen wagens meer om te liften dus was de fiets de enige manier om weer bij de auto (die nabij Quriat geparkeerd stond) te komen. Het waren slecht 65 kilometers, maar met een blauwe-billen-start. Dat eerste jaar, terug bij de start, is de geest gezet op het voltooiën van de heen en terug-weg bij een eventuele herhaling. De jeugd won het dat eerste jaar van de oudere generatie, maar daar wilden wij (de ouderen) het niet bij laten. De Roquefort stond op rijpen. In 2001 wilde de oudere generatie laten zien dat ook zij in staat waren om de complete trip te befietsen. Het zou immers weer het laatste jaar zijn zonder asfalt. Heet zoals het jaar daarvoor, meer fietsers en zoals ieder jaar verse en onervaren fietsers. De jeugd van wat er overgebleven was, zou het wel redden, maar de 50-minners? Niet meer gefietst dan anders, wel wat meer aan looptraining gedaan. De redding dit jaar was de regelmaat van eten. Iedere stop wat naar binnen proppen bleek te helpen. En anders dan het voorgaande jaar werd niet voor iedere COL afgestapt. Dus zichtbare verbetering. Technisch gezien was er een nieuw zadel met een veerpen. Maar ondanks de techniek moest de motor blijven draaien. Geen wind bleek veel stofhappen en waarom toch zoveel snel-verkeer? Trots als het jaar daarvoor bij aankomst in Sur Mercure. Ook dit jaar een foto. En geloof het of niet ik voelde mij goed, maar zonder het geloof voor morgen. Het lag waarschijnlijk aan de geluidskwaliteit van de muziek. Ook dit jaar weer live muziek tijdens het buffet. De decibels in de bar, maar diezelfde storing tijdens het buffet. 2001 gepland voor een retourtrip. Maar zouden we het ook echt redden? We stapten op de fiets, maar de ochtendenergie kwam van ver. Na twaalf begon het lichaam pas weer op gang te komen. De eerste dag al wat jeugd zien uitvallen. Het lag aan het voedsel. Wij 50-minners moesten het dit jaar redden tot aan de finish, al lag het niet lekker. De zon, het stof en vooral het wasbord vergde opnieuw het uiterste van het lichaam. Het bleef een gevecht tegen jezelf en duidelijk geen wedstrijd. Pols, nek en achterwerk scharnieren, maar al lang niet meer soepel. Je bent op jezelf. Gelukkig niet in de achterhoede, maar zeer zeker niet vooraan. Na Shab opeens een ervaring. Vraag niet hoe dit kan. Ik kreeg vleugels. De steile hellingen vanuit Shab na een pauze bleek voor menigeen een doel te ver. Een vroeg vertrek uit Shab vanwege de behoefte, resulteerde in zo'n 30 kilometers in eenzaamheid. Ik kwam dus als eerste aan bij het Sink-hole, met behoefte aan verkoeling. Iedereen onderschat wat er dan nog komt. Vooral de eindeloze klim vanuit de kust. Ja, geef het maar toe. Ook ik moest hier eenmaal afstappen. Een 50-minner kreeg kramp 10 kilometer voor de finish. John, Peter en ik redden het dit jaar. Het bleef bij 40 procent succes ondanks de zichtbaar betere fietsen. Slechts 5 personen completeerden de volledige trip in

2001 (met een start van 12 personen)

De ongelukkige dit jaar was de krampachtige Lake. Hij was degene die de noodzaak zag om de trip nogmaals te herhalen. Want volgend jaar ligt immers het asfalt. Drie weken geleden weer op de fiets. 17 mensen bij de start. Een zeer bont gezelschap en een ogenschijnlijk zeer fitte jeugd met 2 vertegenwoordigers van het Amerikaanse Leger en dit jaar ook voor het eerst met 3 dames aan de start.

Ook dit jaar een verbeterd zicht op techniek waaraan ook ondergetekende zich had bezondigd. Een full suspension in de uitverkoop bemachtigd. Een oud model dus. Met BTW teruggave een zeer geslaagde investering. Gelukkig reed mijn Ruwi fiets ook dit jaar weer mee, met een superlichte Suleiman-motor. Koel weer en zoals voorspeld een fikse wind tegen. De 15 kilometer asfaltweg bij Fins maakte het leed niet minder. Een half jaar na completering vergt de weg alweer groot onderhoud. Bij asfalt denk je aan snelheid, maar met windkracht 5, lijkt er geen einde te komen aan het brandende asfalt. De wegfietzers hebben hier het voordeel. En ik stond op opgeven. Te groot en een te

zwaar lichaam. Een goede windvanger voor een ander, maar niet echt voor mijzelf. Flink moeten lossen, maar opeens was ik er weer. Vraag mij niet de reden. Letterlijk een trip van bergen en dalen, dips en oplevingen. Zowaar zeer krachtig bij aankomst in Shab. Behoeft aan eten, maar waar bleef mijn koelbox met mijn lunch? Vers fruit en tonijnsalade. Elk jaar weer een succes, maar niet altijd gedeelde vreugd (Bert!) In de achterhoede beginnen en vooraan bij lunchplek gaf weer een logistiek probleem. Mijn lunchbox zat dus in de bezemwagen. Shab, met nog 50 kilometer te gaan. Na 40 minuten weer op de fiets. De tonijn en fruitsalade begonnen zich in de maag te mengen. Wat stijf weer op de fiets en niet echt klaar om de klim naar Tiwi te trotseren. Het leek een onneembare klim, maar de laatste twee jaar er toch altijd weer in geslaagd om op de fiets boven te komen. (De graded road ligt beter met tegenwind) Er wachtte nog de Qalhat-klim en wat korte

dalingen en stijgingen daarvoor. Zichtbaar pijnlijk voor de wat onervaren fietsers maar tot zover niet echt veel uitvallers. Al bleef het verrassen wat er opeens in de volgauto's zat. (We noemen in dit verhaal bijna geen namen). De Qalhat-klim werd door de nog op de fiets zijnde personen zeer professioneel bedwongen. Beneden wachtte ons het wasbord rond de LNG-plant. Met deze wind een en al pijn. De groep viel steeds meer uiteen. Het hergroeperen gaf de staartrenners niet echt rust. Ik vermoed dat de startrenners toch wel een dik uur langer op de fiets zaten dan de gemiddelde fietser. Maar de pijn ging tijdens de stop niet meer weg. Het doel was nu dichtbij. Maar alweer asfalt met nog altijd die zware tegenwind. Het kon mij niet meer bekoren en ik liet mij nu toch wel ver afzakken. Geen brug te ver, geen dal te diep en opeens het licht. Zowaar de aankomst kunnen beleven in de eerste groep. Geen foto dit keer voor de ingang van het Mercure Hotel. Een failliete boel met waarschijnlijk slechts een catering contractor die het hart van het hotel nog deed kloppen. Hopend op een nieuw tijdelijk leven met de komst van de derde trein. Achter de balie werd niet begrepen, dat op de fiets een identiteitskaart als overtollige bagage werd beschouwd. Nog net niet op straat geslapen. 's Avonds een buffet met slechts de fietsploeg en "surprise, surprise" een bekende PDO-familie. De heenweg dit jaar geen lichamelijke maar geestelijke oververhitting; dus tegenwind.

De volgende dag om acht uur vertrokken. Voor degene die zich daartoe geroepen voelde. Heerlijk geslapen op die paar bierjtes. Ondanks de kou toch smakelijk. Een wisseling van de wacht. Zichtbare twijfel bij sommige deelnemers. Het leed van de vorige dag is nog niet vergeten. Sommige zelfbewuste gezichten. Die hadden bij voorbaat de terugweg gekozen als lijdend wegvoerwerp. Lekker met een sterke wind in de rug. Ja, dat had je gedacht. De eerste 20 kilometer over asfalt leek zowaar de wind tegen te zijn. Bij de eerste stop voor de LNG-plant leken de eerste uitvallers zich al aan te melden. Op karakter hielden ze het pas bij Shab voor gezien. Het weer werd mooier en zowaar het gevoel van wind in de rug bij, ja, het gehate asfalt. De challenge bleef de COL vanuit de kust terug naar Quriat. Een 90 percent geslaagd optreden. We blijven steeds beter op de fiets zitten. De weg conditie over dit gedeelte leek iets beter dan voorgaande jaren. De lucht werd donker, maar verdere verrassingen bleven uit. Lake heeft z'n retour in de zak en Martine kan terug kijken op een geslaagde trip als enige vrouw ooit. In totaal zijn er zeven personen dit jaar over de volledige afstand in het zadel gebleven. Het lijkt erop alsof de automobilisten ons ploeteren steeds meer waarderen. De rijstijl wordt zowaar aangepast en er wordt hoofdzakelijk vriendelijk en positief gereageerd. Nog een laatste keer. November is de maand. Het asfaltcontract is getekend. Het worden er dus nooit vijf. De Schimmel komt niet meer terug.

Rijbewijs halen mogelijk duizend euro duurder!

Het behalen van een rijbewijs dreigt in de nabije toekomst fors duurder te worden. Daarvoor waarschuwt de Landelijke Belangenvereniging voor Verkeersopleidingsinstituten. Het behalen van het roze papiertje kost nu nog tussen de 1700 en 2000 euro, maar dat zou volgens de vereniging 1000 euro meer kunnen worden. Aanleiding is een nieuwe lesmethode die mogelijk binnenkort wordt ingevoerd. De rij-instructeur zal de hoge kosten van de verplichte bijscholing doorberekenen aan de klanten. Ook moet de leerling in de nieuwe methode meer lessen volgen en vier examens doen. De belangenvereniging vraagt de rechter dinsdag in een kort geding een streep te halen door de hervorming van de rijopleiding.

OPROEP:

Hallo allemaal,

Ik zal me eerst even voorstellen. Ik ben Alexander Dunlop. Op dit moment 22 jaar jong. Van mijn 3e maand tot mijn 8ste jaar heb ik in Oman gewoond. Mijn vader werkte via de Shell bij PDO en was gestationeerd in Yibal. Zodoende heb ik een groot gedeelte van mijn jeugd doorgebracht in Oman. Nou zou ik graag weer een keer terug willen komen. Dit om het land weer terug te zien en omdat ik er toch ben opgegroeid.

Binnen dit terugkeer idee heb ik twee mogelijkheden. Of ik ga op vakantie in Oman of ik kan proberen om af te studeren in Oman. Nou is die tweede optie pas over ongeveer 1 jaar van belang maar je moet er op tijd mee beginnen anders worden ze hier op school zenuwachtig.

Wat ik nu graag zou willen weten is of er iemand is die mij kan helpen bij het zoeken van een eventuele afstudeerplaats binnen mijn vakgebied. Ik studeer Ruimtelijke Ordening en Planologie aan de NHTV te Breda (www.nhtv.nl). Kort door de bocht is dit alles wat met indeling en gebruik van ruimte te maken heeft. Vanaf de demografische woningnood tot het ontwerpen van woonwijken / bedrijfsgebieden op het grensgebied met de architectuur/stede(gebieds)bouw. Niet enkel bebouwing maar ook landelijk gebied (natuur en milieu) behoort tot de onderwerpen waar we mee bezig zijn.

Als er iemand informatie of eventuele handige adressen heeft zou ik dat graag horen. Ook als iemand goede touroperators weet die vakantie's (self drive/wadi-trips/trekking) regelt in Oman hoor ik dat graag.

Eventuele vragen of informatie kun je sturen naar alexander@dunlop.com

Alvast bedankt!
Alexander Dunlop

Een beetje extra 'pep' voor de seizoenen

Hoe heerlijk het ook is om het weer in winters Europa allen op de televisie te volgen en niet zelf aan het gure winterweer blootgesteld te worden, toch is het soms een beetje katterig om vrijwel geen afwisseling tussen de seizoenen en de bijbehorende temperaturen te hebben. Weliswaar zijn er in de tuin hele duidelijke verschillen aan te wijzen tussen de twee jaargetijden - als je eerlijk bent, meer hebben we er hier niet - de temperatuur in Muscat varieert slechts van 'een beetje warm', via 'tamelijk warm' tot 'erg warm'. Om toch een gevoel van 4 seizoenen te behouden is het nodig de natuur een handje te helpen en hoe kan dat beter dan met behulp van seizoensgebonden decoraties.

Bij ons thuis hebben we daar nog een dimensie aan toegevoegd: niet alleen steeds andere (zijden) boeketten voor lente, zomer, herfst en winter, andere kleuren kaarsen en zo meer, maar ook een speciale aandacht voor de jaarlijks terugkerende seizoensgebonden feesten van alle landen waar we de afgelopen jaren waren.

De uitbundige kerstversieringen zijn weer in de kast en nu ik dit schrijf is het tijd voor de Chinees Nieuwjaarsversiering. Heel bescheiden - een quiltje en een bos bloesem met oranje appeltjes en Chinese ornamentjes à la paasboom. "Cong ci fa cai" allemaal, laten we hopen dat het Jaar van de Geit vredig en voorspoedig verloopt!

Tegen de tijd dat deze Raskrabbel bij u in de bus ligt is het nieuwjaarsfeest natuurlijk al lang weer voorbij en hebben wij inmiddels al de Valentines dingetjes uit de kast gehaald. Tot de andere toppers - elk met hun eigen quiltje - behoren Pasen, Koninginnedag, en Halloween en er zijn nog een paar projectjes in de maak voor the 4th of July, Gawai en National Day.

In Amerika kon ik de verleiding niet weerstaan om het mooiste te keizen uit de enorme collecties die aangeboden werden, dus we hebben wat 'commerciële' versieringen in huis. Het leeuwendeel maak ik echter zelf, een heerlijk ontspannende bezigheid om eens niet te lezen maar wat te 'fröbelen' met lapjes.

De seizoensgebonden versieringen hebben als groot voordeel dat ze maar eventjes 'in zicht' zijn en dan weer plaats maken voor de volgende: zo wordt het huis niet te vol! Doordat ze elk jaar wél weer tevoorschijn komen hoop ik de meisjes een gevoel van "thuis" mee te geven. Ongeacht de plek waar we op een bepaald moment wonen, op vaste tijdstippen komen dezelfde producten van huisvlucht weer voor een paar dagen of weken uit de kast. Wie weet vechten ze er later wel om...

Nicole van Voorst Vader

Wat is het heerlijk om een man te zijn

Ik ben een man en dat is een geluk
Ik doe niet hysterisch al heb ik het druk
Ik verspil niet mijn leven met 'wat moet ik aan'
Kan zonder depressie van de weegschaal afgaan
Ik gooi dingen weg, heb geen spullen teveel
En als iets kapot is dan maak ik het heel
Parkeren is easy; gewoon in één keer
En we doen wel hetzelfde, maar ik verdien meer!
Ik ben een man en ik denk logisch na
Ik leef niet op cola - light en drie blaadjes sla
Als ik ergens heen loop, weet ik de weg terug
Ik maak van een olifant in no time een mug
En al deel ik met duizenden vrouwen het bed
dan ben ik de man, in plaats van een slet!
Als ik zeg dat ik klaar ben, dan kunnen we gaan...
En tijdens het plassen kan ik blijven staan!
Ik ben een man ja, dat doet me plezier
Ik word niet dronken van twee glazen bier
Ik weet wat 'buitenspel' is, daarom geef ik een brul
want voetbal is passie en de scheids is een lul
Publiekelijk huilen dat doe ik dus nooit
Hé, ik kan het vangen als iemand iets gooit
En ik hoef niet te baren, dus geen centje pijn
Is het niet geweldig om een man te zijn?

Het antwoord op nevenstaand gedicht:

Ik ben een vrouw, en da's heus geen pech,
Heb geen last van agressie als ik rijd op de weg
Ik laat tenminste geen lampen aan voor nop
En ruim al mijn rotzooi achter me op
Als ik iets zoek, vind ik het in 1 keer!
Kan tegelijkertijd bellen, koken en nog veel meer!
Van een griepje is bij mij niet veel te merken
Ik neem een aspirine en ga gewoon werken
Ik hou me bezig met echt belangrijke vragen
In plaats van te jammeren om de voetbuitslagen!
Al is vrouw zijn dan een enorme zegen,
Helaas houdt 'De Man' onze ontwikkeling tegen!
Hem aan zijn lot overlaten is misschien een makkie
Maar wie strijkt dan zijn overhemden en kookt zijn prakkie?
Dat is niet het ergste in dit geval
Wat echt irritant is bij mannen: hun gebral
Ze denken zelf de beste te zijn
Vooral spotten met vrouwen vinden ze fijn
Uiteraard laten we ze in de waan
Want de waarheid kunnen ze psychisch niet aan:
Mannen zijn eigenlijk nog een kind
Dat spelen met auto's het einde vindt,
Die een potje gaat vechten als hun club verliest,
Computerspelletjes speelt en maar aan knoeit als ie piest.
Nee, mannen willen de waarheid niet horen:
Zonder een vrouw zijn ze verloren!

met de groeten uit Sur
Mirjam

Gezocht:

Nederlander die de Hollandse videotheek onder zijn/haar beheer wil nemen.

Wie oh wie heeft of weet een ruimte waar deze unieke verzameling geheel gecatalogiseerde collectie films, kinderprogramma's, documentaires en amusement bewaard, uitgeleend en uitgebreid kan worden.

Voor meer informatie kunt u zich richten tot de huidige beheerder van de videotheek in het DAAT ART Centre Jan van Rossem. Telefoonnummer: 568049 E-Mail: daatart@omantel.net.om

Voor alles wat uw huisdier nodig heeft:

Dr. Khaled Al Hossan

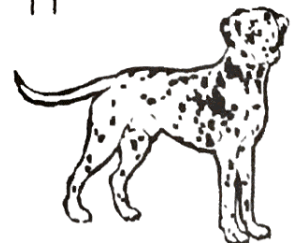
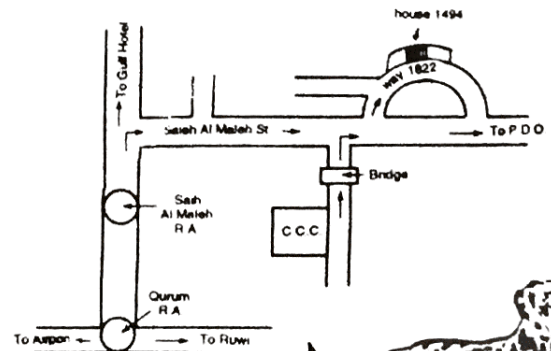

Dierenarts MEVA, BSc
Eerste vergunninghoudende dierenarts
en -chirurg in Muscat
Meer dan 13 jaar ervaring met huisdieren
Consulten - Vaccinaties - Operaties

Kattenpension - Verzorgt volledig im- en export van honden
en katten, inclusief de benodigde papieren.

Way 1822, Qurum
House 1494

Tel./Fax : 562263
Pager : 9111678
Mobile : 9310035

Het Muscat Festival

door Sandra Kapoh

De moeder van Gerdien, juf in groep vijf van de PDO school, was nog maar twee dagen op bezoek bij haar dochter in Oman, of ze stond al in de krant. De 'Oman Observer' had hun beiden gekiekt in het Qurum National Park als bezoekers van het Muscat Festival. De foto sierde het paginavullende artikel, met als titel "Heritage Village is absolutely magnificent".

En dat was het. Ik ben daar op een doordeweekse avond eens op m'n gemak gaan zitten. Een beetje om de bezoekers heenkijkend kostte het me weinig moeite om me in een dorpje zo'n 30 jaar geleden te verplaatsen.

Hoewel ik een vooral visueel ingesteld persoon ben, kan ik me in Oman nog steeds verbazen over al die geuren die hier voortdurend de lucht bezwangeren. Ik ben nog nooit in een ander land geweest waar zoveel geuren je neus voorbijkomen. Het was zelfs het eerste (oké, buiten de temperatuur om dan) wat me opviel toen ik vorig jaar uit het vliegtuig stapte en voet op Omaanse bodem zette.

Maar al zittende daar, werden ál m'n zintuigen aangesproken. Ik had een bakje ter plaatse bereide 'Halwa' gekregen en voor me voltrok zich een schouwspel van mensen in kleurige, een beetje geheimzinnige kleding. Een geitje zat aan het riempje van m'n sandaal te plukken, op de achtergrond hoorde ik het zingen van een groep meisjes bij een dansvoorstelling, begeleid door een blaasinstrument. Het schemerde en de lichten gingen aan, getemperd door de rook van de houtvuurtjes. Plotseling voelde ik me als betoverd, beland in een sprookje van duizend en één nacht. Heel scherp nam ik voor een moment m'n omgeving in me op alsof ik even al die mensenlevens deelde en daadwerkelijk opgenomen was in deze rijke Arabische cultuur. Het was maar een moment, want toen kwam "m'n middelste" me met z'n gebruikelijke drukke conversatie tot de orde roepen.

Dan ben je weer gewoon de toerist die zich (overigens met veel plezier) vergaapt aan de vele attracties en zich de lekkere hapjes van de talrijke stalletjes laat smaken. Toch ben je ook weer niet alleen maar een bezoeker. Al lopende kom ik mensen tegen die ik ken en waar ik een praatje mee maak, alsof ik over de markt van Schagen loop. Het blijft een bijzondere ervaring, dit vreemde, exotische land waar ik me toch zo op m'n gemak voel.

What's HOT, What's NOT

door Sylvian Braat

Voor de 'winter'editie van de Raskrabel geen design, maar wel trends. Een beetje lifestyle magazine bericht tenslotte in januari over de trends voor de komende zomer. De volgende informatie is mede ontfutseld aan de breinen van Max' Marlies, De Deirdre, Ravin' Roosmarijn en Autonome Annie. Waarvoor dank!

Hot of Not, In of Uit, maar sommige zaken - zoals de bandplooibroek en de sigaret - zijn zo passé dat ze 'hors concours' zijn. Navelpiercings bijvoorbeeld zijn 'retro'; d.w.z. ingehaald door een volgende trendgolf voor ze echt uit waren.

Wie ook de komende zomer wil bijblijven overwege de volgende trends:

De Bibliotheek is een geweldig uitstapje en zowel warmer dan het zwembad als kouder dan de buitenlucht.

Hoofddoekjes zijn in Nederland helemaal in en natuurlijk nergens zo goed verkrijgbaar als hier! Neem ze mee voor (schoon)zussen en vriendinnen, zodat zij eindelijk aangepast gekleed over straat kunnen. En de echte durfals onder de vrouwen gaan natuurlijk gesluierd op de paspoortfoto!

Momenteel is wandelen zeer populair, maar dit is slechts een seizoensgebonden opleving. De nieuwe trend is Fietsen, populair geworden door de massale intocht van plattelanders op Sayyala Terrace.

Populair gespreksonderwerp blijft het Nederlandstalig onderwijs.

De jeugd blijft zich verpozen buiten de YouthClub en in de speelhal onder de Shatti bioscoop, als ze niet naar Sawadi of Dubai mogen. Ze snacken druiven en donuts en de girls drinken aardbeienmelk. En iedereen heeft 'Summer 41' en '8 Mile' gezien.

De primeurpunten zijn deze zomer te halen met terugrijden naar Nederland via Irak. Reistip voor het vroege voorjaar is het vrachtschip naar Djibouti of Pakistan. (Informatie hierover onder het kopje 'van uw Ambassade'.)

Wie, erg in, met Pasen naar Nederland gaat, kan in de zomer oude vrienden opzoeken met een nieuwe directe vlucht Muscat-Perth.

Hoewel er hier tegenwoordig voldoende aanbod van hippe kleding is, valt het onze deskundigen op dat de kaaskop in Muscat wegkomt met alles waarmee zij/hij zich in Nederland echt niet meer durft te vertonen.

Objectiever gezien zijn we hier wel gezegend met de Arabische zeden die voorschrijven dat men, ook als de zon schijnt, in het openbaar zijn bloot bedekt houdt.

Onze trendwatchers signaleren steeds meer de 'eigen stijl'. Let op: dit geldt alleen voor degenen onder ons die hun stijl bewust gekozen hebben en vervolgens koesteren. Velen onder ons voelen zich te oud voor de mode en komen zo tot hun eigen stijl. Deze situatie zal zeker te maken hebben met gebrek aan inspiratie door een te kleine hoeveelheid tieners onder ons.

Wij hebben ook ons licht opgestoken bij een jeugd-panel: met dank aan Coole Carolien, Mega Marieke en Jolly Jolie. Opvallend is dat hun 'trends' gekoppeld zijn aan de tienerleeftijd; naast spijkerbroeken, kamers vol posters, rondhangen, lang wild haar, diet coke en bespreken van verschijningsvormen van het andere geslacht is er weinig bijzonders'in'.

Gevraagd naar wat ze dan van hun ouders hip of juist niet vonden kwamen de dames met de stelling dat 'hippe ouders degenen zijn waar je meer van mag'. In het verlengde van de in Nederland hernieuwde belangstelling voor normen en waarden vermoeden de deskundigen echter dat juist de strengere opvoeding meer van deze tijd wordt. 'Wie z'n kinderen lief heeft, kastijdt ze' was tenslotte de oud-Hollandse norm.

Tip voor ouders: het is nog steeds niet stoer/gaaf/vet/cool of wat dan ook om te proberen leuk te zijn. De bridgende, golfende ouder met bandplooibroek of kralenketting is passé, maar juist daarom door de jeugd het meest gewenst.

Fashion ingrediënten voor de 2003 Hot Summer:

*Lange wilde haren (subtrend onder kleine meisjes is het zelf haren knippen),

*Mini-Bikini,

*Heupriemen,

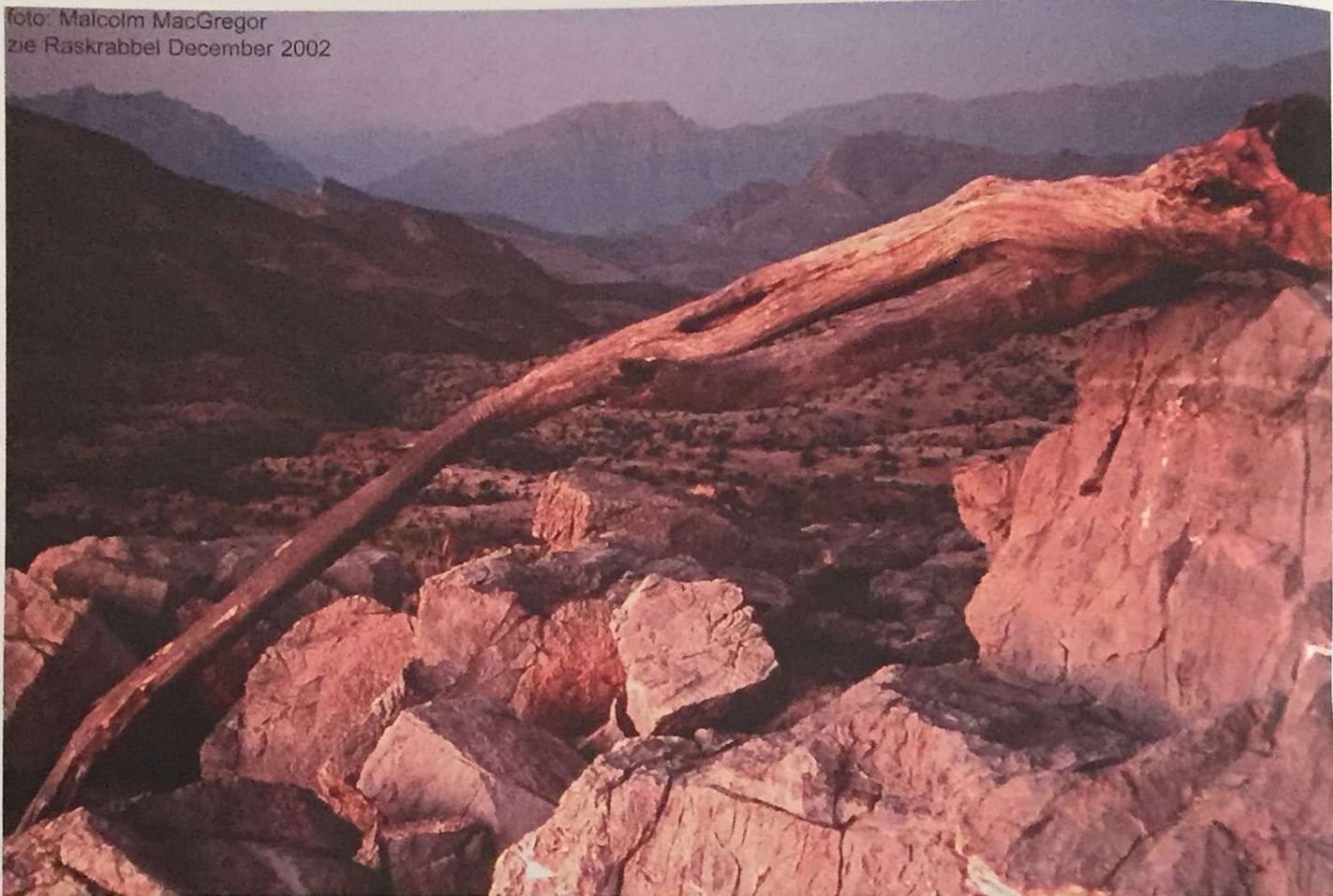
*Lief motief op de zichtbare rand van je boxershorts,

*Contactlenzen met print en

*Kleding die refereert aan Sex of Sport.

(sportbroekjes en witte sokken desalniettemin alléén tijdens het sporten!)

foto: Malcolm MacGregor
zie Raskrabbel December 2002

Ode aan de lente

Bloeiende bloesem
Belofte voor morgen
Tere bloempjes
stralend tussen 't fel groene gras
Bron van het leven
stroomt kabbelend langs
Strakblauwe lichten
Ver vliegende geuren en
blaadjes
op een zachte lentebries
Vandaag in Wekan
Vertrouwen op vrede
Lente in het hart.

Valentijn V.
(14 februari 2003)

foto Walter Sijkeman

Driving,

driving with me around the bend

Als Amsterdammer had ik al lang de hoop opgegeven om nog ooit mijn rijbewijs te behalen. Inmiddels heeft u natuurlijk al lang begrepen, dat het onvermogen om te mogen rijden mij danig dwars heeft gezeten. Gelukkig heb ik het van mij af kunnen schrijven en heeft u als trouwe lezers flink meegeleefd.

De oorzaak van mijn rijangst is inmiddels via alternatieve sluiptwegen achterhaald. Met het verwerken van het oorspronkelijke trauma is het blik op de weg in een totaal ander daglicht komen te staan..

Of dat daadwerkelijk het geval is, kan men natuurlijk alleen testen door een proef op de som te nemen.

Daartoe belde ik mijn vriend Sinbad en tijdens een rijdend rendez-vous bekooktoefden wij het volgende: De auto met versnellingen de laan uit. Aan de bak met een automaat. Een strenge professionele rijlerares. Vooral eentje die niet al teveel met de chauffeur praat over de wereldpolitiek en alles weet over 'roundabouts' en de eisen die de Omaanse politie stelt aan kandidaten die geslaagd wensen af te rijden.

Gelukkig is mijn instructeur het helemaal met mijn voorstel eens en komt hij gelijk in actie. Zijn zeer gewaardeerde collega Salma wordt gebeld en we spreken af op een parkeerplaats. Daarna volgt zij ons naar mijn huisadres, alwaar ik nog eens genuanceerd vertel waar ik denk hulp bij nodig te hebben. Diezelfde dag komt zij mij tegen het einde van de middag ophalen voor een proefrit. Na een half uur rijden heeft zij haar conclusies getrokken. Binnen drie weken zal ik de rijke bezitster kunnen zijn van het Omaanse rijbewijs. Wel zal ik in die drie weken iedere dag twee uur met

haar moeten autorijden en ook moet ik het eens zijn met het contract. Mijn vorige instructeurs rekenden een uurtarief en nu moet ik een niet geringe som van tevoren overhandigen. Na enig nadenken en overleg besluit ik de uitdaging aan te nemen. Het eindeloze gerommel in de marge ben ik beu. Met veel pijn en moeite krijg ik nog een weekend vrij om mij mentaal voor te bereiden.

Zaterdag is het dan zover. Stipt om 8.05 uur staat haar auto voor de deur en begint het drillen. Iedere te scherp genomen bocht, elke aangeraakte gele of witte lijn en het verkeerd opstellen bij de roundabout wordt mij persoonlijk aangerekend. Het vakjargon rond het geven van instructies bij de roundabouts wordt uit ten treuren behandeld. Er is een groot verschil tussen roundabout-round -straight en roundabout-straight.

Ook het tellen van de afslagen wordt op een speciale manier getraind. Wat denkt u van deze: 'Roundabout second left'. Waar? In Shati, die vreselijke met die vijf afslagen. Alle trucs die examinatoren uithalen passeren wij onderweg naar morgen. Ieder verkeersbord, signaal of uitzondering komt aan de orde. Ook mijn persoonlijke gedrag in de auto wordt onder de loupe genomen. Hoe ik er bij zit, hoe ik mij voel, wat ik aanheb, hoe ik afzwenk. Na een bijzonder beroerde rit door Ruwi vraagt zij mij of ik soms varkensvlees heb gegeten. Een ernstige belediging, dat voel ik zo wel aan mijn theewater. Ik verzeker haar dat dit niet het geval is. Zo zak ik in haar ogen op een ochtend wel zes keer in Ruwi. Het is zo erg, dat zij mij dreigt naar huis te rijden bij de eerstvolgende fout.

Daarnaast heeft zij een bijzondere hobby, namelijk het jacht maken op examenwagens. Er wordt dan gekozen voor een bepaalde afrijdplek. Daar moet ik dan eerst keurig inparkeren en als zij ziet dat er weer iemand vertrekt, word ik gesommeerd om zo snel en zo netjes als ik kan de achtervolging in te zetten. Wij vinden dit beiden een zeer aangenaam tijdverdrijf en vooral haar commentaar op wat er zich in de wagen voor ons afspeelt is gespekt met humor en onvergetelijk. Helaas raken wij wel eens een slachtoffer kwijt op een roundabout. Die week ben ik op straat voortdurend in een staat van paraatheid. Naast autorijden, fietsen en wandelen, regel ik met liefde het verkeer van skelters, tractoren en fietsjes voor mijn deur. Tijdens mijn schilderles wordt iedere getrokken lijn tot een verkeers-lijn. Ik denk alleen nog maar aan rijden en aan haar. Op dag vijf bedenk ik mij dan ook, dat ik mij niet gek wil laten maken en Salma de mond zal snoeren door met opgeheven hoofd te rijden en de auto zo zelfstandig mogelijk te besturen. Het is dan ook opvallend stil in de auto die ochtend. Af en toe doe ik mijn beklag over de herhalingen in ons parcours en ik vraag haar of ik misschien de vrijdag alsjeblijft vrij mag hebben. "Inshallah you will be free on Friday to relax Maria", spreekt mijn strenge leermeesteres mij toe.

Af en toe komt er een goedkeurend murmeltje en ook vertelt zij tussen de afslagen door smeulige verhalen over andere kandidaten. Zo was er eens een Kroatische die het Omaanse Engels moeilijk vond en Salma zei tegen de examinator: "Deze candidate is slechthorend. Wilt u luid en duidelijk spreken en uw opdrachten twee keer herhalen".

Aldus geschiedde en het examen werd schreeuwend volbracht. Voor het vergeten uit te zetten van een knipperlicht, haalt zij achterin de auto heel hard haar neus op als waarschuwing. Ook prikt zij met haar vinger in je stoel als waarschuwing. Deze professionele dame heeft indertijd met de nieuwe wetgeving voor het afrijden van 'softe dames' in een automaat, dit autotype aangeschaft. Ooit is er een ministersvrouw geweest, die maar niet kon slagen in een auto met versnellings, vandaar! Er is hier overigens sprake van positieve discriminatie want heren mogen in Oman niet afrijden in een automaat.

Die vijfde ochtend rijden we een aantal keren naar de ROP om te kijken wanneer een andere kandidate klaar is met het regelen van haar papierwerk om te kunnen af rijden. Intussen wordt er heen en weer getelefoneerd. Ik vind alles best, want ik hoef pas volgende week woensdag. Zo tussendoor vraagt zij mij regelmatig of ik wat echte mannen wil zien. Zij doelt daarbij op de heren van de ROP, die examens afnemen. Ik sidder iedere keer een beetje minder. Tenslotte heeft zij mij in die vijf dagen steeds gewezen op die heerschappen. Zij heeft mij haar ergste vijand aangewezen en mij steeds een beschrijving gegeven van zijn gemoedsstemming op allerlei verschillende tijdstippen. Een zeer humeurig mens blijkbaar. Wij rijden af en aan en ik ken de de wegen in Qurm inmiddels van binnen en van buiten. Ieder streepje, bordje, bochtje, roundaboutje. u vraagt en wij draaien!

Het wordt eigenlijk heel erg saai, behalve dan die "Salma en Annie" achtervolgingsscènes. Ik vraag nog maar eens wanneer ik af mag rijden en Salma zegt: "When do you think Maria"? "Volgende week woensdag of op een dag dat je mij wilt verrassen", antwoord ik. Ik moest nu steeds netjes inparkeren bij Qurm park. Inparkeren, weer een rondje en weer inparkeren en uitparkeren. Nog een keer rondje roundabouts bij Qurm park en dan weer naar de parkeerplaats. "Get out of the car", zegt zij. Ik doe het en zij keert de auto met zijn neus naar buiten. "Get into the car" en dat doe ik gedwee. Zij leunt met haar volle gewicht

tegen de bestuurdersportier en vraagt: "Can you drive"? 'Yes', zeg ik zacht. "Do you have confidence in yourself Maria". "Yes", zeg ik al iets luider, want die zin heb ik al een tijd in mijn hoofd. "Then you can do the test now. You can do it. Start praying. You are looking great today and have driven well. Show him". Vervolgens stapt zij uit en gooit het portier dicht. Mijn maag draait zich om en mijn hart klopt in mijn keel. Paniek slaat als een golf over mij heen. De golf verdwijnt door mijn kalmerende Reikihand. Daarna maak ik korte metten met het paniekgevoel door de oorzaak van mijn rij-angst de mond te snoeren. De paniek verlaat de auto en ik voel mij vreemd helder. Ik zie het parkeerterrein voor wat het is met al zijn circusachtige drukte. Daar waar al die mensen zich maar druk lopen te maken en er ook heel wat afgehandeld wordt. Ik stel mijn vizier in op een autorijlesvrij weekeinde. Daartoe moet ik op zijn hoogst 15 minuten foutloos rijden. Het ligt binnen handbereik.

De gecommiteerde stapt in en zegt : "Wait". Pakt de papieren, controleert ze. Inmiddels zit Salma achterin. "Go", zegt de gecommiteerde en daar gaan we dan het parkeerterrein af en naar de Qurm roundabout. Ik rijd heel geconcentreerd en soepeltjes weg. Laveer mijzelf van de ene helft naar de andere en begrijp de opdrachten die ik krijg uitstekend. Wij rijden richting Shati en zelfs de vermaledijde roundabout aldaar levert absoluut geen problemen meer op. Het blijft maar goed gaan en vanaf de achterbank praat Salma rustig met de gecommiteerde. Bij het iets te scherp indraaien in een bochtje ontsnapt mij een "oeps", dat mij vergeven wordt. Het is bijna knus te noemen in de auto en wij naderen het eindpunt. Het blad van de examiner blijft onbeschreven. Intussen licht Salma mijn doopceel. Zij vertelt hem hoe goed ik eigenlijk kan rijden en hoe vaak ik geoefend heb die week en hoe graag ik het rijbewijs wil halen voor een bepaalde leeftijd. Het feit dat ik een mondje Arabisch spreek schijnt ook in goede aarde te vallen. Hij vraagt mij er nog naar. Maar ik blijf hem het antwoord schuldig want wij hebben een roundabout bereikt en ik wil mij concentreren. Het eindpunt is in zicht en de examiner spreekt de

verlossende woorden na 30 jaar afrijden: "well done" en stapt uit met in zijn kielzog mijn lerares. Daarna stort ik ter plekke toch even in met mijn hoofd op het stuur.

Deze surpriseparty zo vlak voor de ingang van het feestvierende Qurmpark is toch wel een unieke gebeurtenis voor mij. Mijn "Festival of Fools" is voorbij. Ik mag nu overal naar toe rijden! Salma zet mij tegen een muurtje, want de auto gaat naar de volgende afrijdkandidate en zij zegt: "Wait and don't speak".

Daar sta ik dan aan de rand van het park. Sprakeloos en vervuld van blijde gedachten. Ik bel eerst Rob, die maar niet schijnt te begrijpen wat ik zeg. Ik herhaal het keer op keer en vraag hem om mij op te komen halen. Dan bel ik Jan en Gerdien, want dat zijn degenen geweest, die mij steeds weer de weg op hebben gepraat. Ik heb mijn verse Nederlandse appel-taart gewonnen. De hele dag moet ik wennen aan het idee, dat het nu een voldongen feit is. Iedere dag rijd ik eventjes in het kamp, totdat ik na het weekeinde mijn rijbewijs mag ophalen. Ik kijk bij de ROP overal achter de schermen, want zo zegt Salma: "You are very special". Ik denk er het mijne van, want ik heb volgens mij een gerenommeerde instructrice getroffen. Overigens blij ik vergeten te zijn mijn bloedgroep thuis te checken en mijn exacte adres weet ik ook niet uit mijn hoofd. Ook heb ik geen geld bij mij om het rijbewijs af te rekenen. Alles komt goed met een mobiele hulplijn en via Salma. Het rijbewijs is nog heet van de pers. Aan mijn jarenlange carrière als rijlesleerlinge is nu een eind gekomen en zo ook aan deze serie autobiografische verhalen.

Gelukkig is mijn echtgenoot een paar dagen op reis en kan ik de hele dag naar hartelust het zelfstandig autorijden voor beginners uitproberen. Voorzichtig en defensief rijden blijft het motto, want blijkbaar vergeten veel mensen wat de voorschriften zijn op dat gebied.

Anne-Marie

RAMPBRIEVEN VAN HET THUISFRONT

Dat het dagelijkse leven niet altijd even soepeltjes verloopt weten wij allemaal. De een wordt echter zwaarder getroffen dan de ander. Het onderstaande Nederlandse verhaal roept wellicht reminiscenties op aan perioden in uw leven, waar u ons deelgenoot van wilt laten zijn.

Wij, de redactie, dagen u uit om uw rampspoeden op allerlei gebied te delen met uw landgenoten te Oman. Als redactie hebben wij als kritiekpunt gekregen, dat wij het leven hier in de Raskrabbel te positief belichten en de keerzijde van ons expatbestaan zelden tonen. Immers het leven hier is er een van rozengeur en maneschijn en een groot succesverhaal, althans zo denkt men in Nederland. Goede tijden, slechte tijden ook hier. Z'n beklag doen is tenslotte een typisch Nederlandse eigenschap.

Ik daag u uit om onder eigen naam, of onder pseudoniem uw grote en kleine rampen van u af te schrijven. Hieronder volgt een voorbeeld uit Nederland. Kan het erger? Vast wel! Wij wachten in spanning op uw inzendingen.

Ha die Chantal,

Welbedankt voor je kaart en het gastendoekje. Ik hoop over niet al te lange tijd het toilet zo te kunnen renoveren dat het niet meer mishangt.

Wel, de keuken is op een haar na klaar. Ik ben benieuwd wat jullie er van vinden. Zelf zijn we zeer tevreden en het caravantijdperk lijkt alweer ver achter ons te liggen. Inderdaad wordt er tegenwoordig geontbijtluncht in de keuken. De kruimels zijn zo naar buiten geveegd... De tweede keer dat ik de nieuwe oven gebruikte is de hele voorkant eruit geklapt. Het leek wel een ontploffing. In duizenden stukjes op de grond.

Trouwens, wij hadden dit najaar een kettingreactie van (gelukkig) slechts materiele schade. Hieronder de details.

1) Mijn computer begaf het na het installeren van CD rewriter en defragmenteren. Na de vakantie, dacht ik, ding eruit en dan maar zonder rewriter. Daarna deed de power het helemaal niet meer. Opgestuurd en laten uitbreiden. Ik wist niet dat het oude geheugen vervangen werd, dus alle info WEG !

2) De video. Gaf alleen nog maar ruis. Ongeveer vier dagen de schoonmaakband continu laten draaien. Hielp vrijwel Beschrijving gelezen. Bleek speciaal knopje voor te zijn en dan gaat alles automatisch.

3) De wasmachine. Ding net twee jaar oud. Maakte een vreselijk geluid. Monteur geweest, doet het weer. "Maar misschien de lagers, mevrouw". Nou, dat zien we te zijner tijd wel weer.

4) De vaatwasser. Eindelijk, eindelijk. De keuken klaar, echter zonder aanrechtblad en watervoorziening. Maar de vaatwasser was er.. Na zes weken in de wastafel van de badkamer wassen een ongekende luxe. Er bleek echter een zeef te ontbreken. Een essentieel geval om niet de hele vaatwasser naar zijn malle moer te helpen. Opnieuw besteld (duurt een weekje, mevrouw) en de afwas nog steeds in de badkamer. Blijkt het ding in heel Nederland niet voorradig. Moet uit Italië komen. Kan zes tot acht weken duren. Toen ben ik maar op de creatieve toer gegaan. Zelf een zeef gemaakt van horgaas. Het gaas eerst getest in de wasmachine en de droger. Allerheetst, allerheetst!

De PROEF werd glansrijk doorstaan, want ik zou nog verder van huis zijn geweest als het horgaas zich in de gloednieuwe vaatwasser tot een gesmolten frutke nylon zou laten transformeren.

5) Ik dacht dat we inmiddels alle apparaten wel zo'n beetje hadden gehad. Dat bleek een illusie. Op weg van mijn werk naar huis had iemand zoveel haast (quote: "ze lieten mij er niet door") dat hij met een noodvaart door een file heen naar de linkerbaan reed. Daar reed ik en kon nog net bijsturen naar de vangrail. Dus aan die kant een deuk bij de verlichting en aan de andere kant ook een. Petje af voor de symmetrie. De auto werd Total Loss verklaard met behoud van auto. Ik zou daarvoor 1.500 euro ontvangen. De reparatie zou even duur zijn. De auto hakkelde echter af en toe al en zou binnenkort APK gekeurd moeten worden. Reden te meer om het "botsinggeld" aan een nieuwe auto te besteden. Theo zag meer in reparatie maar ik was ook wel een beetje uitgekeken op het oubollige model en zat al te dagdromen over een nieuwe jeep of cabrio.

6) Inmiddels ben ik erachter dat alles ook meerdere malen kapot kan. Vlak voor mijn werk (terwijl ik op zoek was naar auto's met "te koop" briefjes) begon de auto opeens in te houden. Ik kon nog net de afslag Abcoude nemen. Want de ANWB is fijner als je niet echt langs de snelweg staat. Maar na stoppen kon ik weer gewoon doorrijden. Olie en acculampjes begonnen opeens te branden. Te weinig olie? Dan wat damp onder de motorkap vandaan. Het zal toch niet het water zijn? Auto aan de kant (behulpzame heer om te duwen) Behulpzame heer kijkt onder de motorkap. "Mevrouw, haal uw spullen maar uit de auto en belt u de brandweer maar". Gebeld en de politie is zeer snel te plaatse met brandblusser. Spuiten. Helpt niets meer. Inmiddels is er een aardige fik en file ontstaan. Klappen van de banden. Knetteren van de ramen. Ik mag het geheel gadeslaan vanuit de politieauto. ("Helaas kunnen we u geen koffie aanbieden"). Tenslotte is er een mooi zilver schoongebrand karkasje (waarde 250 euro) over. Keurig door de politie naar mijn werk gebracht. En door de verzekering recht op vervangend vervoer: bleek een zilverkleurige Opel Vectra met alles erop en eraan. Even niet jaloers op Theo's auto. 's Zondags zou ik mijn verjaardag vieren met boswandeling en gourmet na. 's Zaterdags dus druk met boodschappen doen en tussen de bedrijven door naar paardrijden, hockey en scouting met de kinderen. En alsof het zo moest zijn lag er tegenover het hockeyveld een garage! De voorzienigheid! Gaan kijken en besloten de Hyundai Lantra, met open dakje, trekhaak, mooie kleur groen, iets mindere, maar niet spuuglelijke binnenkant, kekke spoiler (hoeft van mij niet zo), bekerhouders en net iets boven de begroting...te kopen. Dus eindelijk een auto die je niet om de hoek hoeft te parkeren. Grapje!

7) De monitor van de computer is op sterven na dood. Het beeld schuift steeds van het scherm af (???)

8) NB: Tijdens de herfststormen is er geen boom op ons huis gevallen.

Verder gaat alles prima. Gezellig druk. Flink wat achterstallig kluswerk om de stille uren te vullen. Ik schei ermee uit. Volgende brief met belevenissen volgt. Liefs en groetjes van ons allemaal, Nicole

Noot van Chantal: Thuiskomend na de boswandeling die bewuste verjaardagszondag (en de dag na het schrijven van bovenstaande brief) kwam het water hen bij de voordeur al tegemoet. Theo had een stel planten in bad gezet om ze eens lekker te laten drinken en vergeten de kraan dicht te doen..... trap en hal waren net geschilderd!

Lentekriebels!

Sandra Kapoh

Het kriebelt in mij. Ik herken dat, ik heb dat in het voorjaar. Dan ruim ik op en gooi van alles weg, soms tot mijn spijt later in het jaar.

Ik krijg ook een onbedwingbare neiging te gaan veranderen in huis. Naast de opruimwoede moet er "verfraaid" worden. In een mild geval sjouw ik wat met meubels heen en weer, of zoals eens jaren geleden, de "opfriskoorts" echt toesloeg en ik m'n hele houten vloer lila schilderde en daarna een pot zuurstokroze verf kocht bij de HEMA. Samen met het lila kreeg ik een paar interessante schakeringen. Ik herinner me dat ik na het schilderen van de plinten, deurposten en vensterbanken, met kwast en pot in de hand in het midden van m'n woonkamer stond, speurend naar voorwerpen die ik ook nog kon 'doen'. Ik had er een enorm plezier in en na de plantentafeltjes, kastdeurknopjes en fotolijstjes kon ik er nóg niet mee ophouden; de voldoening was pas bereikt toen ik ook de telefoon (zo'n grijs PTT draaischijf apparaat) knalroze had geverfd. Je zal het niet geloven; het was een geslaagd project.

Nu gaan we bijna verhuizen naar het kamp en dat huis is klaar, keurig spierwit geschilderd. Ik krijg daar dus de kriebels van want ik hou van kleur, een beetje gek en avontuur (en het is voorjaar), maar tegelijkertijd heb ik behoefte aan rust om me heen en vóóral orde. (want het is voorjaar).

Moeilijk te combineren ingrediënten (niet al m'n projecten waren dus even geslaagd) en goede raad is duur, maar niet bij Sylvian de Bever, die me met veel kennis van zaken de meest leuke tips gaf.

Wie schetst mijn verbazing als er daar zó serieus op mijn wensen wordt ingegaan dat ik het niet eens zelf hoeft te doen? Daar was ik wel vanuit gegaan, tenslotte is het huis al geschilderd.

Er schijnt echter iets fout te zijn gegaan met de briefing naar mij toe, want als bekend is wie in het huis komt, mag die persoon "kiezen". Alsnog! De volgende dag is er al een afspraak

geregeld met Farid (Hoofd Maintenance) en Salim (Housing) om ter plekke met mij de kleuren te bespreken en andere gebreken en wensen in kaart te brengen.

Ze hebben aanbevelingen, maar doen totaal niet moeilijk als ik een stuk sprekender tinten aanwijs op de kleurenstalen. Ik mag zelfs andere gordijnen komen uitzoeken.

Ik sta eigenlijk paf van al deze service; je hoort genoeg andere verhalen en misschien komt er wel niets van terecht ("Inshallah" denk ik sceptisch), maar het wekt wel mijn interesse op: hoe werkt dat nou eigenlijk, daar bij Estate Services?

Een weekje later belt Abdullah Mohammed me op of ik de sleutel wil komen brengen, want ze kunnen niet in het huis. De andere sleutel is in het door mij aangeslingerde proces (even) kwijt geraakt.

Ik grijp de gelegenheid aan om hem te vragen of hij me eens wat meer wil vertellen over zijn werk. Hij is namelijk Maintenance Supervisor. De volgende dag mag ik mee op z'n inspectieronde door het kamp.

Abdullah is Civil Engineer, hij werkt al 6 jaar bij Maintenance t.b.v. de PDO huizen. Het onderhoudswerk wordt door hem gecoördineerd en het wordt uitgevoerd door Contractors. Oei, denk ik en Abdullah is vast en zeker eindverantwoordelijk, ook al een moeilijke combinatie. (het gevleugelde "Inshallah" weer in gedachten).

Ondertussen vertelt hij verder: veel onderhoudswerk heeft een vaste prijs, maar er zijn regelmatig klussen waarover onderhandeld moet worden. Wat gaat het kosten, wanneer moet het klaar zijn?

Nu kan ik met goed fatsoen vragen welke rol hij daarin speelt. Abdullah neemt plaats op z'n praatstoel. Hij vertelt dat hij véél tijd steekt in het contact met de uitvoerende mensen. Hij probeert elke dag de werkplekken te bezoeken en een praatje te maken met de opzichters. Hij legt uit dat als je geen 'Goodwill' kweekt (een ingewikkeld en tijdrovend proces in Oman), de mensen geen reden zien om zich een beetje uit te sloven voor je. Je kunt er dan zeker van zijn, dat zowel de afgesproken kwaliteit als de beoogde einddatum van het werk niet gehaald worden.

Tijdens de rondrit door het kamp ben ik getuige van die 'Goodwill'. Passerende werkauto's stoppen en er wordt gebabbeld door omlaag gedraaide raampjes. Het gaat er vriendelijk aan toe. Abdullah geeft me naderhand uitleg over wie het was en waar ze het over hadden.

Eén opzichter heeft een probleem als we aankomen op de werkplek. Abdullah geeft adviezen, de sfeer is goed. Hij laat zien dat iets wél mogelijk is, als de man het tegenovergestelde beweert. Hij laat de man in z'n waarde, deelt hier en daar complimenten uit en zet tegelijkertijd druk op de ketel. Ik kijk met gepaste bewondering toe, dat doet hij inderdaad goed. Hij lijkt niet alleen een kundig bouwer, maar heeft ook absoluut talent voor stimuleren en motiveren.

Terug in de auto vertelt hij dat het nu een redelijk rustige tijd is. Van mei t/m september zijn er pieken. Soms krijgen ze wel 30 tot 40 telefoontjes per dag aan klachten over de Contractors. De hoeveelheid werk en de hitte eisen hun tol. Toch moet ook in die tijd alles naar behoren gedaan worden.

Ik zie Abdullah al gaan als een soort vliegende kiep; geen gemakkelijke baan hoor!

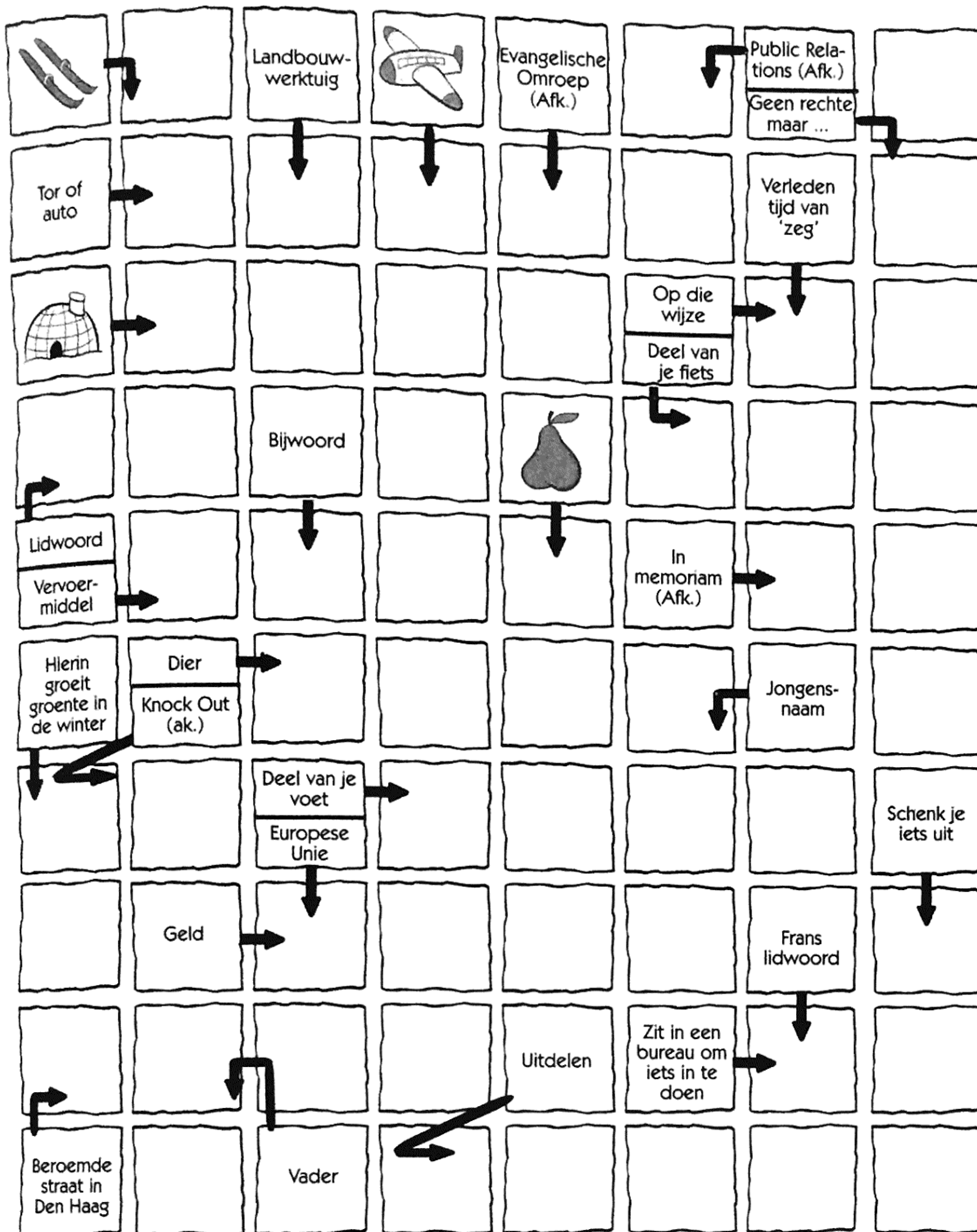
Bij Call Out (tel. 7188) komen de telefoontjes binnen, die het werk voor Abdullah leveren. Soms meer dan 100 verzoeken per dag om onderhouds- en reparatieklussen. Hij zorgt dat er mensen achteraan gaan.

Ook verzoeken voor aanpassingen worden gedaan bij hem. Soms zijn ze sowieso toegestaan. (Er is een boekje waarin staat waar je allemaal recht op hebt, bijv.: iedere bewoner heeft er recht op dat z'n huis iedere 4 jaar van top tot teen geschilderd en opgeknapt wordt)

Soms gaat het om een verzoek buiten het boekje om. Als het een verbetering van het huis is kan er over gepraat worden. Van Abdullah via Farid gaat het verzoek naar het Hoofd van Estate Service. Als het daar wordt goedgekeurd, zakt het weer af naar Abdullah, die de verbouwing in gang zet. In zo'n geval moet de bewoner (meestal) de helft van de kosten betalen.

Voordat ik weer thuis wordt afgezet, ziet Abdullah een muurtje waar de verf vanaf bladdert. Al pratend met mij, belt hij Call Out, om dat in het schema van onderhoud op te laten nemen. Bij de deur roept hij me nog toe dat hij tot m'n beschikking staat als ik nog meer vragen heb en weg is hij naar z'n volgende afspraak. Ben ik wijzer geworden? Ja, maar ik snap nog steeds niet waarom men zo blijmoedig ons huis voor de tweede keer schildert. Deze man zit niet te wachten op dubbel werk. (Lijkt mij) Misschien heb ik mazzel dat het een rustige tijd is voor Maintenance, of misschien is het echt zo als Farid zei:

"Het is onze taak de bewoners tevreden te houden". Nou dat ben ik!

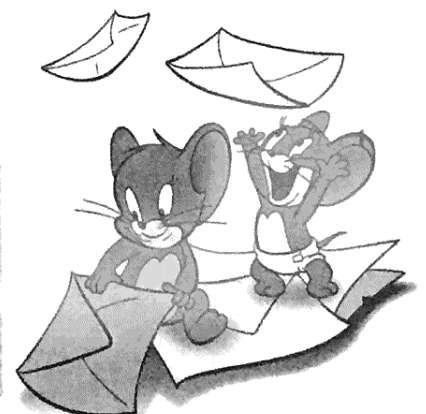
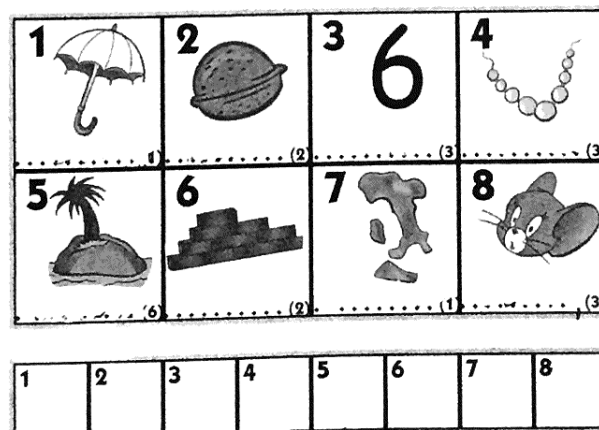

Zweeds

raadsel

Postpuzzel

Hieronder zie je acht vakjes met een plaatje erin. Schrijf bij het plaatje wat je ziet. Tussen haakjes staat welke letter je uit dat woord moet overschrijven in de hokjes onderaan. Als je dat goed hebt gedaan, lees je van wie **Jerry** en **Tuffy** die brieven hebben gekregen.

Foto's: Fam. Sickler / Pieters

WILD ANIMAL PARTY - KINDERFEEST 2003

Als je alles van tevoren wist.....! Na de zomervakantie werd er gevraagd: wie gaan het Kinderfeest voor 2003 organiseren? Na diverse telefoontjes is daar het onderstaande team uit voortgekomen. Toen dachten wij nog, dat doen wij gewoon even! Maar als je dan de oude informatie van voorgaande jaren in handen krijgt, is het wel even slikken. Maar tja, wie A heeft gezegd ..... enz.

Voordat je er een beetje inzit en het één en ander op een rijtje hebt staan, ben je zo vele weken verder. De vele discussies: wat gaan we de kinderen cadeau geven, geven we de kinderen wel een cadeau, of geven we een T-shirt? Wat zijn de kosten allemaal? Hoe zit het met de sponsors? Wat hebben we uiteindelijk voor een budget? Oké, we gaan voor een T-shirt, wat willen we erop? De taken werden onderling zo goed mogelijk verdeeld en daarna was het elke week bij elkaar komen om e.e.a. door te nemen. Dan heb ik het nog niet eens over de vele spontane "vergaderingen" 's morgens vroeg op het schoolplein, als we onze schatjes hadden ingeleverd, of 's middags na 15.00 uur.

Gelukkig is hier niemand makkelijk met nee zeggen en dat scheelt behoorlijk. Voordat je het weet, heb je een grote groep mensen bereid gevonden om spelleaders te zijn. Die dan ook weer tot taak hebben om een groep begeleiders te vinden om de diverse spelletjes van 13.00 tot 17.00 uur te kunnen begeleiden.

Dan opeens is het Eid: iedereen lekker weg op wadi-trips e.d., vlak daarna Kerstvakantie en dan slik..... is het opeens januari en hebben we nog maar een paar weken te gaan voordat het 30 januari is. Uiteraard liggen dan de uitnodigingen en bijbehorende nekkaarten al lang bij de drukker en ook met de T-shirts leverancier zijn duidelijke afspraken gemaakt voor wat betreft tijdig leveren. Maar met alles wat je hier duidelijk probeert af te spreken, krijg je het beroemde "Inshallah" te horen. En dat geeft je niet altijd het gevoel dat alles lekker onder controle is.

Toch, in de laatste week voor het Kinderfeest vallen alle puzzelstukjes op zijn plaats. Alles wordt min of meer op tijd geleverd. Het zware transport met spookhuis, de tram, zeephelling e.d. wordt netjes op het volleybalcourt gezet o.l.v. Frans de Bever en Paul Vlaarkamp. Daarna worden de diverse attracties, voor zover mogelijk, al 's avonds in elkaar gezet en op donderdagochtend de laatste opbouwactiviteiten.

13.00 uur: het is zover!! De tram gaat open en vele enthousiaste kinderen komen het terrein op rennen om zo snel mogelijk bij hun favoriete onderdeel aan de beurt te zijn. Sommige kinderen weten al precies wat ze wel of niet willen doen en gaan er dan ook met doelbewuste stappen op af.

Vele 1e jaars van de BSM en ook een flink aantal studenten van de ABA hebben meegeholpen bij de diverse spelletjes. Waarvoor hartelijk dank namens ons team. De poffertjes smaakten weer goed, de poppenkast voorstellingen waren geslaagd en het spookhuis was weer lekker "spooky"! Met z'n allen hebben wij zo'n 1000 kinderen een leuke en feestelijke middag bezorgd.

Wij willen dan ook iedereen die hieraan heeft meegeholpen zeer hartelijk bedanken! Zonder alle hulp van vaders, moeders, opa's, oma's en vele mensen van de club had dit niet gekund.

Namens het Kinderfeest-team 2003,

Erica.

Het Kinderfeest 2003 werd mogelijk gemaakt door de volgende sponsors:

- Al Bustan Bakery Qurm
- Cameron
- Circle Freight International LLC
- Compagnie Generale de Geophysique
- Crowne Plaza Hotel Muscat
- Grand Hyatt Hotel Muscat
- GULF AIR
- Halliburton Worldwide Ltd.
- Kinderworld
- KLM Royal Dutch Airlines
- Markaz Al Bahja
- National Travel & Tourism
- Norwich Union Insurance
- Novotel Seeb
- Oasis
- OHI Petroleum and Energy Services LLC
- Oman LNG LLC
- Oman Refreshment Co Ltd. Pepsi
- Shanfari Automotive
- Shell Oman Marketing SAOG
- Shell Representative Office Oman
- Sumitomo Corporation LLC
- Tawoos Industrial Services LLC
- Toyota

AANSLUITING IPC MET DE NEDERLANDSE BASISCHOOL ??

In het geval je terugverhuist naar Nederland en je kinderen daar (weer) naar een Nederlandse basisschool gaan. Hoe sluit het IPC dan aan bij de "traditionele" vakken; aardrijkskunde, geschiedenis en kennis der natuur?

Het antwoord komt van **Andrew Wigford**, werkzaam bij Fieldwork.

In het kort:

Bij het samenstellen van de leerdoelen werden hoofdzakelijk de Nederlandse Kerndoelen Basisonderwijs en the English National Curriculum als uitgangspunt gebruikt en werd er zorg voor gedragen dat in het programma deze doelen ruimschoots gehaald kunnen worden. Daarvoor werd er nauw samengewerkt met Nederlands onderwijzend personeel, het NOB en de Nederlandse Onderwijsinspectie. Het NOB heeft ook speciale doelen omschreven voor het vak Nederlandkunde, om de extra aandacht die het "thuisland" krijgt in het Nederlands onderwijs te ondervangen.

Hij (en z'n collega's) zijn er van overtuigd dat er geen "gat" zal vallen in de schoolcarrière van de kinderen door het IPC.

Komt Voor De Bakker

De Al Bustan Bakery

Het is vlak voor Sinterklaas als ik mijn wekelijkse broodvoorraad ga aanvullen bij de Al Bustan Bakery en daar tot mijn vreugde gevulde speculaas, speculaasjes en pepernoten aantref.

Direct ruikt mijn Raskrabbelneus een interview. De Hollandse 'belegde boterham' is tenslotte een begrip. Ik raak in gesprek met Mike, die hier al sinds jaren werkt en ik vraag hem of ik na de feestdagen een gesprek met hem mag hebben. Michael reageert zo enthousiast, dat ook hij niet merkt dat ik de winkel verlaat zonder de zo-even aangekochte Nederlandse lekkernijen. Thuis bij de koffie mis ik ze pas.

Gelukkig heeft mijn vriendin Herma het nummer van de bakkerij en kan ik even bellen. Ook de bakker heeft niet stil gezeten en al snel bij een aantal Nederlandse dames navraag gedaan over die mevrouw van de Raskrabbel. De zoete koek wil hij persoonlijk komen afleveren op het schoolplein. Kortom 'het komt voor de bakker' bij de Al Bustan Bakery en dat weten heel veel klanten inmiddels.

Deze bakkerij is als geen ander verweven met de Nederlandse gemeenschap en behalve dat ik hun naam bij vele feestelijke gelegenheden aantref, hoor ik ook een aantal persoonlijke verhalen om mij heen over hoe bepaalde recepten uit Nederland hier hun intrede gedaan hebben.

Tijdens ons gesprek in het Golden Gate Café, waar overigens ook gebak en typische Franse broodsoorten het kopje koffie opluisteren, gaan wij terug in de tijd.

Het is alweer tien jaren geleden dat deze bakkerij in Muscat zijn deuren opende voor de Muscatse gemeenschap. Marktonderzoek wees uit dat broodconsumenten vooral gevonden konden worden binnen de Nederlandse en Duitse gemeenschap en daar werd direct werk van gemaakt. Geen wonder dat de Hollandse gemeenschap zo graag vertoeft bij deze 'coole' warme bakker. Inmiddels zijn er heel wat bakkers uit Nederland toevallig op bezoek geweest en hebben zij met trots een aantal Nederlandse brood- koek- en cakerecepten voorgedaan. Dat is voorwaarde volgens Michael: "Je moet het hele totstandkomingsproces meebelevén". Eens op oudejaarsdag zo vertelt Michael, kwam er een oude bakker langs die tot diep in de nacht oliebollen heeft staan bakken. Want, zeg nou zelf, wat is een oudejaarsavond zonder onze oliebollen en appelflappen?

Als ik "Hollandse appeltaart" zeg, weet Michael precies welke versie ik bedoel. U weet wel die met van die lekkere zure appels, die nog niet verkookt zijn tot appelmoes. Ook de croquet kan hier op bestelling gemaakt worden, dus daarvoor hoeft u ook niet meer naar huis te verlangen. Michael heeft bijzonder goede herinneringen aan deze interculturele uitwisseling van bakkersgeheimen en ook goede relaties binnen de Nederlandse gemeenschap. Klanten brachten ingrediënten mee en vertoonden in de bakkerij hun kunsten. Ook komen er regelmatig kinderen van de PDO school op bezoek om eens achter de schermen te kijken. De taart na afloop is versierd met de naam van de leerkracht. Een lekker uitje.

Ook zwarte pietten kwamen eens op visite, vandaar de sinterklaasspecialiteiten, want houdt dat maar eens vers op zo'n schip. De oranje tompouce ligt op 30 april stevast voor U klaar. De broodsoorten doen zeker niet onder voor een luxe bakkerij in Nederland. En het aardige is eigenlijk, dat U op bestelling nog eens dat speciale brood, of die bijzondere cake kunt bestellen, die U stiekem toch een beetje miste, of waar u even geen zin in had om hem zelf te bakken.

Uiteraard is de gemeenschap die de bakker aandoet groter dan alleen de Nederlandse. Men vindt er ook Duitse, Engelse en Italiaanse specialiteiten en natuurlijk de Omaanse 'ghoubs', door ons Nederlanders ook wel eens in de wandelgang 'wadiflap' genoemd. Mettertijd wordt er ook binnen de Omaanse bevolking steeds meer brood buitenshuis gekocht. In de bakkerij kan men dan ook uitgebreid kennis maken met de Omaanse gebaksoorten en kleine snacks, zoals baklava en Halwa.

Veel baksels met dadels, maar ook het worstenbroodje.

De Omaanse burger is inmiddels ook de interculturele deegmix steeds meer gaan waarderen. Op mijn vraag wat zij nu echt tot hun specialiteiten rekenen, antwoordt Michael: "De verschillende broodsoorten en de cakes". U kunt het nog zo gek niet bedenken, of ze maken het en binnen afzienbare tijd. De decoraties op de taarten zijn vakkundig aangebracht. Over smaak valt te twisten. Iedereen heeft van huis uit een bepaalde smaak mee gekregen, die zich weliswaar in de loop der jaren ontwikkelt, maar die toch ook met het land van herkomst te maken heeft. Indiërs houden bv. van hele gepeperde snacks, terwijl Filippino's en Omani al te scherp voedsel niet goed verdragen.

De bakkerij is in de loop der jaren uitgegroeid tot een keten, die overal in Oman zijn brood verdient. Zelfs in Dubai hebben zij een filiaal geopend. In het huidige Muscatse filiaal werken 23 mensen op productie en verkoopgebied. Allemaal goed opgeleide krachten, die zes dagen per week werken en dagen maken tussen de acht en de veertien uur. De bakkerij is geopend van 8 uur in de ochtend tot 22 uur's avonds. Eigenlijk gaat de bakkerij nooit helemaal dicht, want vers is hun devies. Men bakt er liever kleine hoeveelheden, dan dat er brood op de planken blijft liggen. Alleen op vrijdag is de bakkerij een uur dicht voor het gebed. Er worden regelmatig cursussen door de werknemers gevolgd om up to date te blijven. Dit betekent voor de werknemers een honderd procent inzet, want ook bij ziekte en feestdagen draait de bakkerij op volle toeren. In den beginne werkten hier voornamelijk Indiërs. Nu is er ook in deze winkel sprake van Omanisatie.

Op de vraag wat er gedaan wordt met restanten, krijg ik als antwoord, dat er om die reden in kleine hoeveelheden gebakken wordt. Oud brood wordt verwerkt tot gedroogde toast en broodkruimels, maar de snacks en het gebak worden vernietigd. Zij kunnen namelijk niet garanderen dat een derde precies weet hoe dit restant veilig bewaard kan worden zonder ziektes te veroorzaken. Het is overigens wel een onderwerp, waar zij zich momenteel over buigen.

Dan wil ik natuurlijk weten of men hier hetzelfde gebruik kent als in Nederland namelijk om bakwedstrijden tussen verschillende bakkers te organiseren. U herinnert het zich zeker wel, dat plakkaat achter in de bakkerswinkel met die ene prijs voor de beste appeltaart. Dat blijkt niet het geval te zijn. Wel zijn er supermarkten, die soms bakwedstrijden organiseren, waarbij zij als beoordelingscommissie worden uitgenodigd. Dus mocht u nog een oud of nieuw Nederlands recept op de markt willen brengen, dan is hier uw kans.

Tot slot wil Michael u Nederlanders bedanken voor het feit dat u zo regelmatig bij de Al Bustan Bakery langs komt. Overigens merkt hij tussen neus en lippen op, dat het een echt verzamelpunt is voor allerlei nieuwtjes binnen de Nederlandse gemeenschap, want praten kunnen ze wel, vooral die Nederlandse dames!

Ik beëindig het gesprek dan ook maar snel en bedank hem. Intussen heb ik nog snel een soepje gegeten, die in een echte broodkom zit. Via de achterdeuren word ik teruggeleid naar de bakkerij, terwijl deze heer deuren voor mij opent en mijn Raskrabbeltjes draagt. Nog gauw een brood kopen en twee appeltaartjes, want buiten wacht mijn trouwe vriendin Herma, die ook aan het einde van dit verhaal niet mag ontbreken. Alles komt voor de bakker.

Anne-Marie de Jong

OVER (KUNST)SCHAATSSEN.....

De meesten van ons expats hier in Oman weten de ijsbaan in Al Khuwair wel te vinden en hebben zich vast wel eens op het gladde ijs begeven! Het is een baan van bescheiden formaat (olympisch formaat is ongeveer 3 keer zo groot) maar ondanks dat wordt er heel wat afgeschaatst door een groep liefhebbers! Want het gladde ijs, dat is meestal liefde op het eerste gezicht of juist helemaal niet. Of je nu een pirouet wilt draaien, een hockypuck wilt slaan of gewoon treintje wilt spelen, er is wel wat lef voor nodig!

Michael Fernandes is al jarenlang een bekend gezicht op de baan. Hij heeft een dubbele taak: manager en instructeur tegelijk!

Er zijn diverse soorten lessen: op dinsdag van 4 uur tot laat in de avond is er ijshockey, eerst voor kinderen en dan voor volwassenen; privé- kunstschaatsles is er elke dag van half 3 tot 7 uur (lessen zijn een half uur lang), met uitzondering van de hockeytijd en de clublessen op zaterdag, zondag en maandag in de namiddag.

Die clublessen zijn bedoeld voor extra training in het kunstschaatsen, in die tijd zijn er geen recreatieve schaatsers op het ijs. Op woensdag in de namiddag en op donderdag zijn de groepslessen voor de beginners: de pre-alpha, beta, gamma en deltagroepen. Hier leer je de basisvaardigheden van het schaatsen, ook voor ijshockey heb je die nodig: vooruit, achteruit, eenvoudige bogen en draaien en niet te vergeten: hoe je moet remmen, vallen en ook weer opstaan!

Op donderdag zijn er ook groepslessen (tijdens al die groepslessen zijn er ook geen recreanten) voor hogere niveaus (freesyle 1 t/m7) die voor een deel door Marcia Dorr gegeven worden. Marcia is al jaren lang een toegewijde hulp voor Michael, zij neemt ook de artistieke kant van het kunstschaatsen op zich. Ze heeft altijd een groot aandeel gehad in de choreografie van de ijsshows en helpt momenteel met voorbereidingen voor competities en exhibitions.

Deze ijsbaan heet officieel "The Center" en is lid van het ISI, International Skating Institute of America. Dit is een organisatie voor recreatief schaatsen maar wel met een systeem van testen, niveaus en wedstrijden. Elk jaar worden er wedstrijden georganiseerd in Amerika en in Azië (dan heet het: Skate Asia). Je staat er verbaasd van hoeveel "warme landen" ijsbanen hebben! Indonesië, Thailand, Hong Kong, Japan, Maleisië, de Filippijnen, China, Korea en ook Dubai (wel 2!), Al Ain, Abu Dhabi, Kuweit en Libanon. Niet al deze landen zijn lid van het ISI. De grote tegenhanger van het ISI is het ISU, International Skating Union.

China, Japan, Korea, Rusland, Amerika, Canada en veel Europese landen (ook Nederland) zijn daar lid van. Het ISU houdt zich bezig met de nationale en internationale wedstrijden die je ook op de tv kan zien. Er is "single" rijden voor heren en dames (korte en lange kuur), paarrijden en ijsdansen. Alles bloedserieus! Het ISI systeem is relaxter!! Je moet natuurlijk wel testen doen om verder te komen, maar die kun je op elke leeftijd doen zelfs al ben je 50!

Verwelkom uw Familie en Kennissen

Per KLM vanaf Amsterdam
Naar Muscat of Dubai

The Netherlands

Reeds meer dan 20 jaar uw specialist

HOOFDSTRAAT 19 2406 GD ALPHEN A/D RIJN
TEL. +31-172-425300 FAX +31-172-475444

www.royaltours.nl
email: royalint@euronet.nl

En het wedstrijdsysteem is erg leuk: de groepen worden ingedeeld naar leeftijd en niveau en er zijn nooit meer dan 10 schaatsers in een groep en voor elke groep zijn er dan 5 medailles. Alle leeftijden zijn welkom! Wij waren ooit bij een wedstrijd in Kuala Lumpur waar de oudste deelnemer een Japanner was van rond de 70, en hij deed een te gekke "act" als Samurai!

Je kan namelijk aan diverse soorten wedstrijden deelnemen:

1. Freestyle. Deze kuur wordt beoordeeld op techniek en artistiekheid en bevat verplichte elementen zoals pirouettes, passenseries en sprongen. Het freestyle niveau gaat van 1 tot 10. Hoe hoger het niveau hoe langer de kuur.
2. Footwork. Dit zijn voornamelijk ingewikkelde passenseries.
3. Artistic. Dit gaat om het gracieuze en om aparte en originele bewegingen.
4. Spotlight dramatic. Je moet een emotie bij het publiek teweeg kunnen brengen!!
5. Spotlight character. Je beeldt een karakter uit, bestaand of uit een verhaal of film, b.v. Sneeuwwitje of Charlie Chaplin. Je mag het ook als "paar" (Belle en het Beest) of als familie uitvoeren (Ali Baba en de 40 rovers????) En je kan bij de Spotlightprogramma's de meest gekke of mooie kostuums gebruiken en ook attributen mee het ijs opnemen om de act nog echter te maken. (Elvis met zijn gitaar, Graaf Dracula met zijn kist.....)
6. Dan is er nog "Spotlight Entertainment", ook met mooie kostuums en attributen. Cabaret en dansacts zijn hiervoor geschikt. Mag ook als paar.

Je merkt dat je hier je creatieve gaven wel in kwijt kan!! Tijdens de voorbereidingen voor deze wedstrijden zijn de schaatsers en instructeurs echt sportief, creatief, muzikaal, en sociaal bezig met elkaar. Dat vinden mijn 2 schaatsdochteren en ik een van de leukste dingen aan het hele kunstrije gebeuren!

De muziek is ook heel belangrijk. Bij het ISI mag je zowel instrumentale muziekjes als muziek met zang gebruiken. (Bij het ISU alleen instrumentaal) In de regel wordt voor de Freestyle programma's instrumentale muziek gebruikt. Omdat de muziekjes voor de verschillende niveaus en wedstrijden verschillende tijdsduur hebben komt het computerprogramma "creative wave studio" goed van pas. B.v.: voor freestyle 4 heb je een muziekje nodig van 2 minuten met een snel deel, langzaam deel en weer snel deel. Uit een langer stuk muziek selecteer je dan de gedeeltes die je mooi vindt en die goed op elkaar aansluiten, en via het pc programma plak je dan die stukken aan elkaar vast! Met eventuele fade in en uit- effecten. Makkelijk gezegd..... We kennen een paar echtparen die dit samen probeerden te doen en hierdoor bijna echtscheiding opliepen.... Er is veel geduld bij nodig!

Veel schaatsers van de ijsbaan hier hebben meegedaan (met succes!) aan ISI wedstrijden en het schaatsniveau is daardoor behoorlijk gestegen de laatste jaren. Een van de leerlingen van Michael en Marcia schaatst nu in Nederland en werkt aan haar 3 dubbele sprongen! Een andere leerling schaatst met veel succes in Nieuw Zeeland. Daar heeft deze baan toch maar de basis voor gelegd. Maar er zijn ook beperkingen..... Voor freestyle 5 niveau en hoger wordt het moeilijker om genoeg oefentijd te vinden met rustig ijs. De kuren worden langer en dan is een grotere baan toch geschikter.

Sommige schaatsers gaan dan ook trainen in Dubai op de grote baan in het Al Nasr Leisure Center of in Al Ain. Maar het liefst hadden we natuurlijk een grote baan hier in Oman, zowel voor de hockey als voor het kunstschaatsen! Wie weet komt die er nog eens.... Maar al is "The Center" een bescheiden baan, velen leren er de basis van het schaatsen en hebben plezier in de kunstschaats en ijshockey lessen, shows en wedstrijden! En dat is toch heel wat als je in een land met een woestijnklimaat woont!

Door: Hendra de Koning, moeder van 2 schaatsdochteren!!

اللجنة الهولندية - عمان

Holland Comité Oman

De molen heeft het begeven, het Holland Comité Oman opereert vanaf nu onder een nieuw logo. Tijdens de onthulling, op de nieuwjaarsreceptie, heeft ze gelijk ook al een naam gekregen, de "Koemeel".

Met mij hadden velen dit jaar vast het goede voornemen om voldoende champagne te drinken. Nou dat is gelukt, want tijdens de nieuwjaarsreceptie op het strand gingen er in recordtijd meerdere dozen doorheen. We moesten het strand, een uur later dan gepland, nog echt "schoonvegen". Het heerlijke weer, de swingende muziek en de unieke locatie maakten het tot een goed begin van een nieuw, sprankelend jaar.

Eigenlijk toch wel uniek, honderd volwassenen die zich in het zweet werken om 1.000 kinderen een geweldige dag te bezorgen. De "Wild Animal Party" was dan ook weer een groots succes. Iedereen die meegeholpen heeft en met name Anja, Margot, Lydia en Erica, hartstikke bedankt!

Begin maart kunnen de schoenen uit het vet, de rugzakjes weer opgebonden voor de wandelvierdaagse. Het is de bedoeling om geld voor een goed doel bij elkaar te lopen en natuurlijk veel plezier te hebben. Dus iedereen die in staat is om een rondje kamp te lopen, geef je op.

Het impresariaat heeft de afgelopen tijd niet stil gezeten en is bezig twee fantastische activiteiten voor de Meimaand te organiseren. Cabaret en meerdere kindervoorstellingen staan op het programma voor respectievelijk 29 en 15 mei. Houd die dagen dus alvast vrij in de agenda.

Maarten van der Giessen
Tel 67 8328 (H), 67 7905 (O)
hollandcomite@hotmail.com

PS. We hebben nog een aantal kinder T-shirts met het nieuwe logo á RO 2.5 per stuk te koop. Contact Esther Tangelder (tel 677646) als je geïnteresseerd bent.

Het Holland Comité Oman organiseert activiteiten en evenementen in eerste instantie gericht op de Nederlandse gemeenschap in Oman. Activiteiten staan open voor alle leden van het PDORC ongeacht culturele achtergrond of nationaliteit en alle Nederlanders in Oman.

Het Holland Comité is een overkoepelende organisatie met een groot aantal sub-comités die de afzonderlijke activiteiten organiseren. Het Holland Comité zorgt daarbij voor financiële -, logistieke -, technische - en organisatorische ondersteuning en indien noodzakelijk nemen de leden zelf actief deel aan de organisatie van de activiteiten.

De activiteiten vinden plaats op het PDO Recreation Centre en het PDORC is een belangrijke sponsor van het Holland Comité. De leden van het Holland comité komen echter zowel van PDO als van andere bedrijven. Er wordt een goede samenwerking nagestreefd met de Dutch Circle, de Nederlanders in Sur en de Nederlandse Ambassade.

Voorziter:
Maarten van der Giessen
Secretariaat:
Maria Swinkels
Penningmeester:
John van Sliedregt
Techniek & Opbouw:
Frans de Bever
Waldrick van Zandvoord
Impresariaat:
Esther Tangelder
Hanneke van Akkeren
Mathieu Bouwman
Rose Marijne Kroes
School liaison:
Geja Hadderingh

Ambassade liaison:
Jeffry Ternatus
Raskrabble liaison
John van Sliedregt
Oranjebal:
Jan Brakel
Kinderfeest:
Anja Eulderink
Zwemvierdaagse:

Avondvierdaagse:
Irene ter Haak
Sinterklaas:
Lilian Schreurs

اللجنة الهولندية - عمان
Holland Comité Oman

Hé, loop je mee?

Avondvierdaagse 2003

15, 16, 17, 18, 19 maart

Voor alle kinderen vanaf groep 3
(jongere kinderen kunnen met een ouder meelopen)

Start elke dag: 16.30 uur,
PDORC overflow parkeerplaats
Inschrijfgeld: R.O. 1.800

Weetjes:

- * Je moet 4 keer meelopen voor een **medaille (YES!!)**
- * Een deel van het inschrijfgeld is voor een *goed doel*
- * Elke dag ongeveer 4 km **(MAKKIE)** lopen (=1 uur)
- * Je loopt met je maatjes en 1 begeleider
- * Inschrijfformulieren met meer info komen via jouw school
- * **Hippe Begeleiders** graag aanmelden bij onderstaande personen

Do The Walk!

Irene ter Haak 678688 terhaak@omantel.net.om,
Jamaliah Welling 678324 wellingrwf@yahoo.com
Marie-Bernadette Koper 677830 mkoper@omantel.net.om

Terugblik op wat winters grijs

Wij weten nu ook hoe de Omaanse jongeren 'uit hun dak gaan': heel luidruchtig.

Op de eerste dag van het Suiker(goed)feest, op 5 december, zaten wij voor ons tentje op het strand van Diba. We waren op weg naar Musandam. Mild glimlachend keken we naar rondcrossende auto's met joelende jongemannen om ons heen en prezen ons gelukkig toen die weggingen om een uur of 7. He he, wat een rust, opgeruimd staat netjes. We waren allemaal moe en toen we lagen, genoten we van het ruisen van de branding. Niets heerlijkers dan slapen op het strand.

Verzonken in die eerste diepe slaap kwam ook de eerste groep terug, dit keer met rotjes en trommels, al gauw gevolgd door meer drieste gezelschappen. Tegen de rotsen waren duinen, waar wedstrijdjes 'tegenop rijden in z'n achteruit' werden gehouden; alsof ze over je kussen scheurden! Soms hielden ze joelend en zingend even pauze en in deze relatieve stilte moest je oppassen niet in te dommelen, want dan werd er geknald. Wat een explosie, zo'n rotje 's nachts op een strand omringt door rotsen! Met gepaste onregelmatigheid was het zover en vond je jezelf terug tegen het tentdoek met ernstige hartritmestoornissen (helaas toch ingedommeld). Enkele feestelijke uren en meer rotjes later, was Allah ons echter genadig; om een uur of vier gingen ze weg, met achterlating van een ontzettende rotzooi, die mannetjes, gewapend met stoffers, 's ochtends kwamen opruimen: beachbrushing in progress.

Met getergd zenuwstelsel zaten we aan het ontbijt, maar het was een leerzame nacht; we concludeerden dat deze jongeren niets verschillen van jongeren uit andere delen van de wereld, althans als het op feestvieren aankomt. Gelukkig maar (zucht).

De tocht naar Khasab toe is ontzettend mooi. Hoe je ook gaat, door Wadi al Bih of over de bergweg, je zal dezelfde route terug moeten nemen. Doe je dat niet, dan krijg je een hoop gedonder bij de grens als je op de terugweg Oman weer in wilt. Je mist dan namelijk een stempel en hoe je je best ook doet dit logisch te verklaren, de kans is groot dat je terug moet om die stempel te gaan halen (een ommetje van 4 uur). Als je toevallig hoogzwanger bent en twee kleine schattige meisjes aan iedere hand hebt, schijnt het trouwens wel te lukken. De familie Geel is op deze manier, een paar jaar geleden, met minimaal gezeur doorgelaten.

De Dhowtrip moet je zeker doen. Je kunt gerust een hele dag gaan, want er is genoeg te beleven. Ook de kinderen hebben zich geen moment verveeld. Je kunt zelfs voor 2 dagen gaan met een overnachting op het noordelijkste puntje (wat klinkt dat koud). In beide gevallen kom je achter in de middag terug in de haven en daar dient zich een letterlijk en figuurlijk grijs spektakel aan. Zeker honderd grijze bootjes, afgeladen met in grijs plastic verpakte dozen, gehuld in de grijze rook van vele buitenboordmotoren, dobberen in het baaitje.

Tussen al dat grijs, heel decoratief, hier en daar een signaalkleurig zwemvest of een helgeel regenpak. Het is een zootje. Op de kade tientallen pick-upjes die de pakketten aanvoeren.

Een politieboot, met agenten mét geweren, maant de bootjes uit de haven te vertrekken. Dan blijkt het figuurlijke grijs: we kijken naar het Omaans-Iraanse smokkelgebeuren. Elektrische apparaten en sigaretten varen naar Iran en soms komen er schapen voor terug. Dat voltrekt zich aan Omaanse kant, volgens insiders, volkomen legaal, maar aan Iraanse zijde is het strikt verboden en speelt de bemanning van de bootjes met hun levens. De Iraanse kustwacht schiet met scherp, wordt ons verteld. Zou het echt zo zwart-wit zijn, vraag ik me af. Als ik zie met hoevelen ze (dagelijks en al véle jaren) heen en weer varen, dan moet het regelmatig een bloedbad zijn daar voor de kust van Iran. Die kustwacht zal wel gewoon meeprofiteren in ruil voor een "niets gezien" beleid.

Afijn, het gaat ons geordende, geheel aan wetten gebonden, Nederlandse begripsvermogen te boven, maar het is een interessant en levendig schouwspel, dat kom je in ons keurige landje niet tegen. En iedereen vaart er wel bij, dus wordt er niet gezeurd.

Waar ook niet moeilijk over gedaan wordt zijn de antieke rotstekeningen die in een dorpje verderop, gewoon langs de kant van de weg liggen. Het is even zoeken, want er staan echt geen bordjes bij. Laat staan dat er een museum omheen zit, er zit zelfs geen glas voor. Dat vind ik met m'n Nederlandse verstand dus te grijs, vandaar dat ik de jongens dringend heb geïnstrueerd: 'kijken, niet aankomen'!

Sandra Kapoh

We always feel your pulse ...

and our renovated showroom at Wattayah is a testimony to it. Rising to your expectation, we are now open on Fridays too.

See it yourself as to how we capture your imagination and experience the Shanfari courtesy!

Dear Readers,

We welcome you all to our showroom and we assure you of our best services. Test drives can be arranged in co-ordination with our sales team and once you select the vehicle of your choice you will be able to take advantage of our special discount offer*

*Valid for P.D.O. HOLLAND Community only

SAC **Shanfari Automotive Co. L.L.C.**

P.O. Box No: 1422, Postal Code: 114, Muttrah, Sultanate of Oman.
Tel: (+968) 561482, Fax: (+968) 560168. E-mail: auto@shanfari.com

Branches

MUSCAT	SALALAH	BURAIMI	SOHAR
561482	210810	651005	843720

Een fluitje van een baiza

Hallo allemaal,

Op de oproep om lekkere recepten te delen, heb ik een aantal reacties gekregen en dus heb ik een tweetal recepten uitgekozen.

Het eerste recept heb ik gekregen via Anne-Marie van Nicole die er het volgende bijschreef:

Een paar jaar geleden kreeg ik van mijn lieve schoonmoeder een heel bijzonder 'fluitje van een cent', gemaakt door zilversmid Blok in het charmante Hanzestadje Doesburg met .... een cent uit mijn geboortjaar. Ik realiseerde me toen dat een fluitje van een cent veel vaker voor méér staat dan je op het eerste gezicht denkt, vooral wanneer mensen deze uitdrukking gebruiken om aan te geven hoeveel werk iets is.

Zo ging het ook met het toetje dat ikopThanksgiving voor onze gasten maakte. Dat leverde stof op tot veel vragen: wat ging erin, was het veel werk, hoe vertaal je eigenlijk het woord 'Trifle' en wie zou na de tweede ronde het allerlaatste stukje nemen. Om deze vragen in omgekeerde volgorde te beantwoorden, Anne-Marie de Jong mocht het laatste stukje, omdat dit toetje haar deed denken aan haar moeder en aan èchte kerstnagerechten. Zij is ook degene die graag het recept in de Raskrabbel met u wil delen. Ik heb lang nagedacht hoe je in 't Nederlands de meeste elementen van 'trifle' zou kunnen meepakken en kwam op 'fluitje van een cent', dat niet alleen 'kleinigheid, bagatel' betekent maar ook het beetje woordspelige, ambivalente karakter heeft. Bovendien komt naar mijn smaak het 'hapsnappige', tamelijk willekeurige tot uiting wat een Trifle deelt met bijvoorbeeld Pizza, Paella of allerlei andere gerechten die zowel echte chefs' creaties kunnen zijn als een nobele vorm van 'rest'verwerking. (Vooropgesteld dat de ingrediënten nog heel goed en vers zijn!) Omdat mijn Trifle zijn karakter ontleent aan de Omaanse smaakelementen, heb ik besloten mijn toetje een 'Fluitje van een baiza' te noemen.

En nu het recept van mijn "Fluitje van een baiza"; ik kan u twee varianten geven, één zoals het bij ons thuis gegaan is en die zo gepiept is, omdat ik aan restverwerking deed (wij hebben meestal wel wat lekkers voorradig - zowel mijn hulp als ik zijn dol op koken en Herman en de meisjes op smullen) en één voor wanneer u 'niets in huis heeft' en vanaf de start moet beginnen:

Fluitje van een Baiza

- Doe een laag vruchtenkoek* onder in een glazen schaal.
- Besprenkel deze met een glaasje rum en zoveel witte wijn als nodig is om het geheel lekker 'zompig' te maken.
- Spreid er een dikke laag marmelade** over.
- Leg er een paar bananen op, gepeld en in schijfjes gesneden
- Bedek het geheel met een vla gemaakt van 2 eetlepels custardpoeder, 1 eetlepel suiker en fi liter melk.
- **BEWAAR HET GEHEEL TENMINSTE EEN NACHT IN DE KOELKAST**
- Klop vlak voor het serveren een klein pakje slagroom stijf, gebruik deze als bovenste laag en besprenkel met een snufje nootmuskaat en wat speculaas- of lebkuchen kruiden.

* Dadelkoek:

- 3 eieren)
- 150 gram suiker) sla samen schuimig
- 1 zakje vanillesuiker)

- 100 gram gesmolten boter) voeg om en om toe, goed omscheppend
- 150 gram zelfrijzende bloem)

- 100 gram gehakte amandelen)
- 250 gram gehakte dadels/vijgen etc.) voeg aan het beslag toe
- rasp van sinasappel, citroen of limoen)
- snufje kaneel, gemberpoeder en kardemom)

Bak het geheel in het midden van een voorverwarmde oven; 30 minuten op 175 graden Celsius, dan oven laagdraaien tot 100 graden Celsius en nog 30 minuten verder bakken.

** Sinasappel/citroen marmelade:

- 700 gram sinasappelen) goed schoon schrobben in zeepwater, afspoelen
- 700 gram citroenen/limoentjes) en overdoen in een pan (met dikke bodem) met
- 2 / liter kokend water
- laat het geheel 3 à 4 uur zachtjes pruttelen, dan wat laten afkoelen
- neem de vruchten uit het kookvocht, halveer ze en schep de pitten eruit
- snijd het fruit fijn en doe het terug in de grote pan met kookvocht
- doe de pitten in een steelpannetje met 300 ml water en laat ze 20 minuten sudderen; zeef dit geheel en doe het nat (dat boordevol met pectine zit) bij de grote pan
- voeg 2 fi kilo suiker toe en zorg ervoor dat de marmelade pas aan de kook raakt nádat de suiker helemaal is opgelost
- kook het geheel op een hoog vuur voor ongeveer 25 minuten
- test of de marmelade stijf wordt (een lepel een paar minuten op een schoteltje laten afkoelen en dan rimpels duwen met je vinger) en anders nog 5 minuten koken
- vul uitgekookte potten met de marmelade en deel uit aan burens en vrienden!

Het tweede recept is vooral geschikt voor wadi tochten met grote groepen en heb ik gekregen via Peter Gijselman. Hij stuurde mij uit het het GROOT Tegenstelling Receptenboek het recept van

Gevulde Kameel (400 personen)

Benodigheden:

- 300 dadels
- 200 pluviere-eieren
- 20 karpers van 2 pond elk
- 4 trapganzen (schoongemaakt en geplukt)
- 2 schapen
- 1 grote kameel
- kruiden

Bereidwijze:

- Graaf een grote kuil
- Laat het vuur laaien tot hete kolen, drie voet diep
- Kook de eieren apart hard
- Ontschub de kapers en vul ze met gepelde eieren en dadels
- Kruid de ganzen en vul ze met gevulde kapers.
- Vul de schapen met de gevulde ganzen en vul de kameel met de gevulde schapen
- Wikkel de kameel in de bladeren van de doum palm en begraaft dit in de kuil.
- Laat twee dagen bakken.
- Serveer met rijst.

Hebben jullie nog lekkere recepten die aan de zomer doen denken stuur ze dan graag in naar veronique@vejopages.com. Tot de volgende keer en eet vooral smakelijk!

Veronique

WeeWeeWee.....tjes

rmkroes@omantel.net.om

Laatste Bond al gezien?

Misschien draait ie nog. Op www.filmcityoman.com kun je vinden welke films er in een aantal bioscopen (waaronder Shatti Plaza) in Muscat draaien. Verder op deze site een overzicht van alle films die ze op video of DVD te huur hebben.

Op zoek naar een goed doel?

Behalve zielige kinderen zijn er ook veel hulpbehoevende oudere mensen op de wereld. Op de site www.adoptagranny.nl kun je een opa of oma 'adopter' en die een mooie ouwe dag bezorgen.

Hiep Hiep Hoera!

Als je nog ideeën nodig hebt voor een kinderfeestje kun je kijken op www.members.lycos.nl/mirouri/index.htm. Je vindt er themafeesten, allerlei traktaties, speurtochten, etc. Verder hebben ze leuke links naar andere sites.

Mogge buuv, glaasje sherry?

Op www.drinktest.nl kun je kijken of jouw aantal glaasjes sherry per dag geoorloofd zijn. Doe de test en je krijgt een drankadvies op maat.

Wij zijn heel blij.....

met de geboorte van onze dochter! Op zoek naar een origineel geboortekaartje? Op www.poobies.com kun je zelf het geboortekaartje van je baby ontwerpen en vervolgens ook nog bestellen.

Peuterplezier

Dribbel heeft een eigen website gekregen! Op www.dribbel.com kun je dit aardige hondje vinden. Samen met hem boekjes lezen, een uitstapje maken naar de boerderij en je kan een mooie kleurplaat printen.

Beste Orangisten,

Ook dit jaar is er weer een Oranjebal: "the Magical Mystery Tour". De redactie is erg nieuwsgierig waar het bal dit jaar gehouden zal worden. Heeft u een vermoeden? Schrijf ons uw vermoeden en geef ook aan waarom u denkt dat het Oranjebal op die plek gegeven zal worden. Stuur uw reacties naar de Raskrabbelredactie en forward deze mail aan uw vrienden en bekenden.

*Met vriendelijke groet, namens de redactie,
Anne-Marie de Jong*

Wij kregen bijzonder veel reacties van onze trouwe maillezers. Met dank voor uw spontane bijdragen! Voor u de volgende bloemlezing:

Ik snap niet waarom ik op deze lijst sta; ik haat Oranje feesten. Mag ik van deze lijst geschrapt worden. Ik denk dat het Al-Fahal Island wordt. Ik zie wel iets in een prinses/schildpad relatie. Gewoon weer eens een alternatief op iets wat zo gewoon is.

Volgens mij is het trouwens in het Hyatt; krijgen we allemaal eerst een duikcursus in het zwembad en onderwatervoorstelling van een goochelaar (magical) en daarna diepzeeduiken bij nacht. (one big mist(ery))

Ik denk dat het Oranjebal dit jaar zal plaatsvinden in het Chedi hotel. Dat is een nieuw hotel in Muscat en vast wel mysterieus genoeg, omdat vrijwel niemand daar nog geweest is.

Waar: geen idee. Het Al Bustan lijkt me wel wat, maar wat ik me echt afvraag is WAT?

Wat: ik zie ons al allemaal met maskers, als bij een Venetiaans carnaval, maar dat is helemaal niet Hollands.

Waarom: Deirdre is nieuwsgierig of we enig idee hebben waarom het thema dit thema is. Ook al geen flauw idee.

Waar: in het Hyatt

Wat: Hans Klok komt met z'n hele hebben en houwen optreden.

Waarom: in combinatie met de magische wereld van Oman.

Het feest wordt vast op het Oman Diving Centre gehouden, want daar is het Holland Comité gespot door P.G.

Op de "Van Nes". Jan van Rossem en Tony Holsbergen hebben met een groep kinderen het hele schip beschilderd met prachtige bloempatronen. Er wapperen allemaal witte vlaggen voor de wereldvrede. Op het schip zijn nomadententen neergezet met kleurige kussens waar de sisha rookt en jasmijn- en rumthee met een tic geschonken worden. Een coverbandje van de Koninklijke Marine (dat al maanden aan het oefenen is voor de kust) speelt allemaal Beatlesongs, maar ook liederen als "Bloemenkinderen leg je stiletto's neer" en "Ach Margrietje de rozen zullen bloeien". Het organiserend Oranjebal Comité draagt oranje Bhagwankleding. Als sluitstuk wordt er "All we are saying is give peace a chance" gezongen. Een onvergetelijke avond. De Nederlandse oranjebalattributen van de afgelopen jaren en de vers aangevlogen witte en oranje tulpen van Lufthansa passen er mooi bij.

Beste Orangisten,

Ook dit jaar is er weer een Oranjebal: "the Magical Mystery Tour". De redactie is erg nieuwsgierig waar het bal dit jaar gehouden zal worden. Heeft u een vermoeden? Schrijf ons uw vermoeden en geef ook aan waarom u denkt dat het Oranjebal op die plek gegeven zal worden. Stuur uw reacties naar de Raskrabbelredactie en forward deze mail aan uw vrienden en bekenden.

Met vriendelijke groet, namens de redactie,
Anne-Marie de Jong

Wij kregen bijzonder veel reacties van onze trouwe maillezers. Met dank voor uw spontane bijdragen! Voor u de volgende bloemlezing:

k snap niet waarom ik op deze lijst sta; ik haat Oranje feesten. Mag ik van deze lijst geschrapt worden. Ik denk dat het Al-Fahal Island wordt. Ik zie wel iets in een prinses/schildpad relatie. Gewoon weer eens een alternatief op iets wat zo gewoon is.

Volgens mij is het trouwens in het Hyatt; krijgen we allemaal eerst een duikcursus in het zwembad en onderwatervoorstelling van een goochelaar (magical) en daarna diepzeeduiken bij nacht. (one big mist(ery)

Ik denk dat het Oranjebal dit jaar zal plaatsvinden in het Chedi hotel. Dat is een nieuw hotel in Muscat en vast wel mysterieus genoeg, omdat vrijwel niemand daar nog geweest is.

Waar: geen idee. Het Al Bustan lijkt me wel wat, maar wat ik me echt afvraag is WAT?

Wat: ik zie ons al allemaal met maskers, als bij een Venetiaans carnaval, maar dat is helemaal niet Hollands.

Waarom: Deirdre is nieuwsgierig of we enig idee hebben waarom het thema dit thema is. Ook al geen flauw idee.

Waar: in het Hyatt

Wat: Hans Klok komt met z'n hele hebben en houwen optreden.

Waarom: in combinatie met de magische wereld van Oman.

Het feest wordt vast op het Oman Diving Centre gehouden, want daar is het Holland Comité gespot door P.G.

Op de "Van Nes". Jan van Rossem en Tony Holsbergen hebben met een groep kinderen het hele schip beschilderd met prachtige bloempatronen. Er wapperen allemaal witte vlaggen voor de wereldvrede. Op het schip zijn nomadententen neergezet met kleurige kussens waar de sisha rookt en jasmijn- en rumthee met een tic geschonken worden. Een coverbandje van de Koninklijke Marine (dat al maanden aan het oefenen is voor de kust) speelt allemaal Beatlesongs, maar ook liederen als "Bloemenkinderen leg je stiletto's neer" en "Ach Margrietje de rozen zullen bloeien". Het organiserend Oranjebal Comité draagt oranje Bhagwankleding. Als sluitstuk wordt er "All we are saying is give peace a chance" gezongen. Een onvergetelijke avond. De Nederlandse oranjebalattributen van de afgelopen jaren en de vers aangevlogen witte en oranje tulpen van Lufthansa passen er mooi bij.

Mededelingen

van de Ambassade

De herziene Rijkswet op het Nederlanderschap

Met ingang van 1 april 2003 treedt de herziene Rijkswet op het Nederlanderschap in werking. Wat gaat er allemaal veranderen? Hieronder vindt u een verkorte versie van het door de IND opgesteld overzicht van de wijzigingen. De complete tekst kunt u opvragen bij de Ambassade.

1 Nederlanderschap via optieregeling

Voor een aantal groepen is het eenvoudiger geworden om de Nederlandse nationaliteit te verkrijgen. Zij kunnen eenvoudig een verklaring afleggen dat ze Nederlander willen worden. Deze optieregeling is in de herziene wet verruimd.

1.1 Uitbreidingen

In de herziene wet geldt de optieregeling nu ook voor:

- Meerderjarige vreemdelingen die vanaf hun vierde jaar legaal in Nederland verblijven.
- Oud-Nederlanders die ten minste één jaar legaal in Nederland verblijven. Zij moeten wel een verblijfsvergunning hebben met een niet-tijdelijk verblijfsdoel.
- Vreemdelingen die ten minste drie jaar getrouwd zijn met een Nederlander en ten minste vijftien jaar onafgebroken legaal in Nederland verblijven.
- Vreemdelingen die 65 jaar of ouder zijn en vijftien jaar onafgebroken legaal in Nederland verblijven.
- Minderjarige kinderen die zijn erkend door een Nederlander en drie jaar door deze Nederlander zijn verzorgd en opgevoed.
Eventuele minderjarige kinderen kunnen gelijktijdig met hun ouders het Nederlanderschap aanvragen. Hun namen moeten dan zowel in de optieverklaring als in de bevestiging van het verkrijgen van het Nederlanderschap zijn opgenomen.

2 Naturalisatietoets en verblijfsduur

Voor aanvragers die Nederlander willen worden door middel van naturalisatie, spelen twee belangrijke wijzigingen een rol. Ten eerste moeten zij vanaf 1 april 2003 een naturalisatietoets afleggen. Ten tweede moeten ze minstens vijf jaar legaal in Nederland verblijven

2.1 Naturalisatietoets

Wie Nederlander wil worden, moet ingeburgerd zijn. Dat houdt onder meer in dat hij of zij Nederlands moet spreken, schrijven en begrijpen. Dat was al zo: nieuw is dat de vreemdeling een naturalisatietoets moet afleggen. Bij deze toets wordt nagegaan of de aanvrager voldoende kennis van de Nederlandse taal en maatschappij heeft. Het niveau van de toets sluit aan bij niveau 2 van de inburgeringtoets.

3 Dubbele nationaliteit

Wie Nederlander wil worden, moet afstand doen van zijn of haar oorspronkelijke nationaliteit. Een aantal groepen is echter vrijgesteld van deze regel. Ook het omgedraaide geldt: een Nederlander die een andere nationaliteit krijgt, kan in een aantal gevallen Nederlander blijven.

3.1 Oorspronkelijke nationaliteit behouden

Per 1 april 2003 kunnen de volgende groepen hun oorspronkelijke nationaliteit behouden als ze Nederlander worden:

- Buitenlandse echtgenoten/echtgenotes van Nederlanders;
- Personen die minstens vijf jaar onafgebroken in Nederland gewoond hebben vóór hun 18e jaar;
- Personen met een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

3.3 Wetgeving van andere landen

Bij dubbele nationaliteiten zijn twee landen gemoeid, dus ook twee wetssystemen. Bij dubbele nationaliteiten moet daarom altijd nagegaan worden wat de nationaliteitswet van het andere land hierover zegt.

4 Kinderen en minderjarigen

De herziene wet heeft meer aandacht voor de rechtspositie van kinderen bij naturalisatie. Zij hebben een grotere stem in het wel of niet Nederlander worden.

4.1 Eigen stem

Kinderen vanaf 16 jaar kunnen desgewenst hun eigen nationaliteit behouden als hun ouder(s) Nederlander worden. De nationaliteitswetgeving van het land van herkomst is hierbij bepalend.

5 Verlies Nederlandse nationaliteit

Er zijn verschillende oorzaken waardoor een Nederlander zijn of haar nationaliteit kan kwijtraken. De herziene wet heeft hierop een aantal wijzigingen aangebracht.

5.1 Dubbele nationaliteit, woonachtig in het buitenland

Onder de oude wet konden Nederlanders met een dubbele nationaliteit hun Nederlandse nationaliteit kwijtraken. Dit gebeurde als ze als meerderjarige tien jaar of meer ononderbroken in hun geboorteland woonden. In de nieuwe wet is dat anders. Een meerderjarige Nederlander die ook een andere nationaliteit bezit, raakt de Nederlandse nationaliteit kwijt als hij of zij tien jaar of meer onafgebroken buiten Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba of de Europese Unie woont. Maar: hij of zij kan Nederlander blijven door minstens één keer in de tien jaar een Nederlands paspoort of bewijs van Nederlanderschap te aan te vragen. Nederlanders die hun nationaliteit door de oude regel (tien jaar wonen in hun geboorteland) kwijt raakten, kunnen deze terugkrijgen.

6 Nederlandse nationaliteit terugkrijgen

Nederlanders met een dubbele nationaliteit kunnen in het verleden hun Nederlandse nationaliteit zijn kwijtgeraakt, omdat ze tien jaar of langer in hun geboorteland hebben gewoond. Zij kunnen de Nederlandse nationaliteit terugkrijgen. Dit kan tot twee jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe wet, dus tot 1 april 2005.

Noot DCZ/CJ:

Ook de oud-Nederlander die als meerderjarige het Nederlanderschap verloor door het verkrijgen van een andere nationaliteit, die geen hoofdverblijf en toelating voor onbepaalde tijd in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba heeft en

- die in het land van die andere nationaliteit geboren is en daar ten tijde van de verkrijging gewoond heeft; of
- die vóór zijn 18e jaar vijf jaar onafgebroken in het land van die andere nationaliteit gewoond heeft; of
- die ten tijde van het verkrijgen van die andere nationaliteit getrouwd was met een persoon van die andere nationaliteit, kan de Nederlandse nationaliteit terugkrijgen. Dit kan tot tien jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe wet, dus tot 1 april 2013.

Staatverhaal met een Staatje

Muscatse Katje

door Anne-Marie de Jong

Enige weken terug meldde zich een zwarte poes aan onze voordeur. Vriendelijk mauwend en kopjes gevend en onze dochter kon niet nalaten haar te voorzien van water en wat eten. Een prettige plek voor Katje en zij besloot ons te adopteren als gastgezin.

Ze zat er nog geen week of het werd duidelijk waarom zij zo genoot van de relatieve rust en veiligheid op onze marmeren entree. Katje was aan het bevallen en Lisa, die toevallig weer eens even ging aaien, zag twee piepkleine poesjes liggen. Ze ademden ternauwernood en Katje was een eind van ze vandaan gaan zitten. Uiteraard legden wij de poesjes heel dicht bij hun moeder, maar ook dat leverde niet het gewenste resultaat op en al spoedig bliezen zij hun laatste adem uit.

Katje was er niet klaar voor en de poesjes waren ook erg aan de kleine kant. We begroeven ze tussen de eenjarigen.

Katje bleef bloeden, dus wij vermoedden al dat het baringsverhaal nog niet teneinde was. Terwijl ik aan het koken was hoorde ik buiten vreselijke geluiden en ging maar eens polshoogte nemen. Katje werd op wrede wijze aangevallen door een vilein uitziende grote rode kater, die zo weggelopen kon zijn uit een horrorfilm.

Met mijn komst maakte hij zich gelukkig uit de voeten. Het leed was echter al geschied en een akelige beet sierde haar achterste flank. Gespannen keek zij bij ieder geluid om zich heen.

Ik zou haar allang binnen hebben gehaald, ware het niet dat ik een zwaar allergische zoon heb, die alleen al bij het ruiken van een poes overeenkomsten vertoont met de reus uit het sprookje en bij wie behalve de haren ook de slijmvliezen recht overeind gaan staan. Goede raad was duur, want haar daar zo angstig laten liggen kon ik niet. Ik zat daar maar op het stoepje te zitten met poes en kreeg opeens een ingeving.

De oplossing was natuurlijk de onbewoonde maidsroom met fan en daar maakten wij kwartier voor haar. Ze leek tevreden en rustiger daar en maakte direct gebruik van het geïmproviseerde comfort. Katje bleef bloeden en de volgende dag werd duidelijk waarom. In de bak lagen nog een aantal vroeggeboorten. De wond zag er ook niet al te fris uit en ik besloot een vriendin te bellen die al wat dierenlevens gered of tot een goed einde heeft gebracht. Zij kwam met een anti-bacteriële-spray en zei dat het beter was als wij een bezoek zouden brengen aan de Franse dierenarts hier dichtbij; een sterilisatie zou ook geen overbodige luxe zijn. Zij nam Katje mee in een waterdoos.

De dierenarts zou besluiten of het de moeite waard was om dit leven te redden. Zij steriliseerde poes, vond nog twee katjes en bleek vooral bezorgd over de inmiddels geïnfecteerde wond. Katje had hoge koorts en kreeg flink wat medicijnen toegediend. Enige tientallen rials lichter verlieten wij met Katje de kliniek om direct de baby-shop aan te doen voor rompertjes, zodat poes haar wonden niet zou likken. Toen naar de apotheek voor

speciale poeders. Het was een hele onderneming. Gelukkig was onze dierenvriendin bereid Katje mee naar huis toe te nemen om haar daar anoniem en in alle rust te laten revalideren. Er zat een "maar" aan, want ook zij zou spoedig voor langere tijd op reis gaan. Ook ik vertrok voor de paashaas met de kinderen naar Nederland.

Zo gebeurde het toch dat mijn lieve echtgenoot, die volgens zijn moeder als kind altijd dierenarts had willen worden, Katje als huisgenote kreeg. Even hoopte ik dat zij een innige band zouden krijgen en dat de grootte van ons huis allergische reacties zou tegenhouden. Helaas bleek dit niet het geval te zijn, hoe lief zij er ook uitzag met haar gouden Omaanse necklace, met daarboven die prachtige goudkleurige oogjes. Ze was zo glanzend afgeleverd. Katje liet zich graag aanhalen en was zeer gesteld op zijn aanwezigheid na overdag aan haar lot overgelaten te zijn. Die overdadige aanhankelijkheid bleek echter ook letterlijk een struikelblok te vormen, die vooral leidde tot irritatie na een dag hard werken. Rob had vanaf het begin te kennen gegeven niet weer aan een huisdier te willen beginnen. Het voortdurende gemiauw viel overigens ook niet echt in goede aarde.

Gelukkig vonden wij een lieve familie, die juist op zoek waren naar zo'n lief en aanhankelijk poezendier. Ik aarzelde geen moment en gaf haar met haar hele hebben en houden mee. Eind goed al goed, alhoewel ik zeker even moest slikken toen ik Katja mee gaf. Dit alledaagse Libelleverhaal had natuurlijk ook een heel ander einde kunnen hebben. We hadden haar vanaf het begin kunnen verjagen met een emmer water, of direct laten inslapen.

Heb ik goed gehandeld? Ik vroeg het aan een bekende Nederlands Muscatse dierenarts, tijdelijk in ruste: "Karin Slingeland". Zij is bereid om mijn Libelleverhaal te voorzien van commentaar.

Leest en bezint eer gij begint aan een huisdier in den vreemde. Bedenk wat uw nomadenbestaan niet alleen op wadiweekeinden en verlof, maar ook bij overplaatsingen zou kunnen betekenen voor u en uw huisdier. Realiseer U ook dat de expatgemeenschap er niet groter op aan het worden is. Bel met de plaatselijke dierenartsen en vraag naar de goede wegen. Het leven is hard en vervuld van veel dierensmart. Dit is Oman en niet Nederland, waar zelfs de uitvaart van uw huisdier geregeld kan worden op humane wijze. Zoals ik ooit dichtte voor een buurvrouw, die haar katten meer liefhad dan haar man bij het overlijden van één van haar katten "Enkele reis naar het poezenparadijs". Voor ons geldt echter maar al te vaak, dat het gaat om meerdere tickets en dat is nog het minste.

Op 5 februari hadden we het bedank-diner van Karin B.

De uitnodiging aan Karin was voor haarzelf en 3 gasten. Zij bracht mee: manlief Jan, vriendin Margareth en bourgondier Frits. De koks voor deze gelegenheid waren: Nicole, Geja, Erica, Anne-Marie en Veronique.

Het diner bestond uit gerechten die Karin over de jaren in ons Raskrabbel had gezet:

- Smoor Djawa (Raskrabbel februari 2001)
- Varkenshaas in boursin-tomaat saus (Raskrabbel februari 2001)
- Lamsvleesspitjes met dadel (Raskrabbel februari 2002)
- Zalm met pasta (Raskrabbel juni 1999)
- Opgerold brood met parmaham, lekkere kaas, ei en basilicum (Raskrabbel oktober 2002)
- Champignon/paprika akketje (Raskrabbel september 1994)
- Aardappel kaaspakketje (Raskrabbel september 1994)

aangevuld met Saffraan rijst, Rucola salade en Bonen in knoflook

Toe werd Karin's Yoghurt-Roomtaart (uit Raskrabbel september 1999) geserveerd.

Het was een zeer geslaagde avond!

Namens de redactie van de Raskrabbel: **Karin Bedankt!**

Holland Comité

2002 - 2003

School Holidays

National Holidays

Holland Comité Activity

Other activity

Italic = Activity or date not sure

Sep-02

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

26 Sep. Kick off party

24 Oct. Indian night
24/25 Oct. Wahiba Challenge

26 - 30 Okt. Zwemvierdaagse

Oct-02

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Nov-02

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

1 Nov. International Market

21 Nov. Aankomst Sinterklaas

7 Nov. - 5 Dec. Ramadan

3 Dec. Sint op kampbezoek

7 - 11 Dec. Eid Al Fitr

12 Dec. Triathlon

19 Dec. - 10 Jan. Kerstvakantie PDO School

25 Dec. Kerstmis

31 Dec. PDORC New years party

Dec-02

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Jan-03

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

16 Jan. - Nieuw Jaars Receptie

30 Jan. Children's party Volleybal Court

6 Feb. Charity Walk

11-12 Feb. Eid Al Adha

26-28 Feb. Annual Regatta

Feb-03

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

Mar-03

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

9 - 13 Maart Avondvierdaagse

8-14 March Calgary Stampede Volleybal Court*

13 March Asforah

4 Maart Islamitisch nieuw jaar

20 March Duathlon

20 Maart Oranjebal bal

10 - 25 April Paasvakantie PDO School

13 May Prophets Birthday

3 Juli Start zomervakantie PDO School

Apr-03

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

May-03

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Jun-03

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Jul-03

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Contact:
Maarten van der Giessen
Voorzitter Holland Comité Oman
tel. 678328 (r) or 677905 (o)
E-mail: rmkroes@omantel.net.om

ORANJEBAL 2003

Date 20-03-2003

Time 19.30 Hrs.

For invitations call 677289

or email: heine@omantel.net.om

Dress Black Tie or National Outfit

Shoes Optional

